Nr. 44. Piątek, 22 Lutego 1884. Rok 74.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jej ces. i król. Wysokość Najdostojniejsza Arcyksiężna Marya Immakulata, małżonka Jego ces. i król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Karola Salvatora, dnia 20 b. m. o trzy kwandranse na piątą po południu, powiła szczęśliwie Arcyksiężniczkę.

Z powodu sprawdzenia księgosuszu w rossyjskich miejscowościach Kruki i Wytyki ad Podzamcze na pograniczu powiatu brodzkiego, rozszerzony został w myśl §. 6 ustawy księgosuszowej z 1880 r. okręg pomorowy, do którego oprócz miejscowości powiatu brodzkiego, wcielonych już do okręgu pomorowego, ogłoszonego okólnikiem z dnia 26 sierpnia 1883 r. l. 54542: Batków, Blich, Czystopady, Dudyń, Gontowa, Hnidawa, Jaśniszcze, Kutyszcze, Maleniska, Markopol, Milno, Nakwasza, Niemacz, Orzechowczyk, Palikrowy, Panasówka, Pankowce, Podberezce, Podkamień, Popowce, Ratyszcze, Reniów, Seretce, Styberówka, Szyszkowce, Tetylkowce, Trościaniec wielki, Wertełka, Wierzbowczyk, Zagórze, Załośce i Zwyżyn włącznie z przysiółkami, jakie do tych miejscowości należą, wcielono nadto następujące gminy włącznie z obszarami dworskiemi i przysiółkami: Brody, Czesnice, Ditkowce, Folwarki małe, Folwarki wielkie, Gaje ditkowieckie, Gaje smoleńskie, Gaje starobrodzkie, Smólno, Starebrody, Suchodoły i Suchowola.

W tych miejscowościach obowiązują postanowienia §§. 12, 13 i 27 wyżej powołanej ustawy i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 kwietnia 1880 r. dz. p. p. nr. 38.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14 lutego 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 lutego

Dawno już życie polityczne Anglii nie przedstawiało tak dziwnego widowiska, jak obecnie. Umysły w całym kraju tak żywo są zajęte niefortunną polityką, i tak poruszone, jak chyba były jeszcze w czasie wojny rossyjsko-tureckiej i w czasie konferencyj berlińskich po wojnie, kiedy opozycya Anglii kontrolowała bardzo ściśle każdy krok rządu. Ale też w języku ówczesnej opozycyi było mnóstwo argumentów, nietylko krytykujących politykę, ale rozwijających oraz swoje poglądy na stosunek Anglii do spraw wschodnich. Dzisiejszy przewódca opozycyi konserwatywnej w Izbie wyższej, lord Salisbury, pełnił obowiązki nadzwyczajnego pełnomocnika i miał poufną misyę w Berlinie i Paryżu. Rząd nietylko bronił wówczas nietykalności rokowań dyplomatycznych, ale musiał dawać i przyrzeczenia pewne w parlamencie. Dzisiejszy gabinet obstaje tylko przy swojej polityce, ustępstw żadnych nie czyni, przyrzeczeń nie składa, i mimo burzy, którą zapowiedziano jeszcze przed kilku dniami, mimo nagany Izby lordów. mimo zgromadzeń zwoływanych w celu zamanifestowania, jak donoszono, ogólnego oburzenia, mimo to wszystko wychodzi z tej walki zwycięzko. Opozycya twierdzi, że ministerstwo Gladstona składa się z grona ludzi, których umysł w kombinacyach swoich nie sięga dalej, jak po dzień jutrzejszy; w każdym jednak razie, gdyby nawet i tak było, gabinet ten daje dowody daleko większej siły od tej, którą reprezentuje opozycya.

Prasa angielska przewidywała, a dziś przewidywania te zupełnie się sprawdziły, że obóz opozycyjny nie zdobędzie się na krok stanowczy z tej prostej przyczyny, że go nie ożywia żadna myśl dodatnia, że nie posiada w swoich szeregach ludzi o tyle zdolnych, ażeby wyrugować, chwiejnych może, ale zdolnych do obrony swego programu polityków. Według dzienników angielskich niechęć, wywołana przez politykę gabinetu, zwraca się dziś przeciw opozycyi. Zarzucają jej głównie zgryźliwą, zbyt stronniczą krytykę i brak wszelkiego programu, co ułatwia gabinetowi obronę. Obecnie nawet dziennik *Times*, który przed tygodniem tak surowo strofował gabinet, mniema, że wniosek wotum nagany ten tylko odniósł skutek, że odjął zwolennikom rządu wszelką pokusę sprzeniewierzenia się gabinetowi. Mowa byłego członka rządu Forstera sprawiła głębokie wrażenie i dała poznać, jakiemi intencyami przeniknione jest stronnictwo liberalne. Nie pochwala ono tego, co zdziałano, ale gotowe jest zapomnieć o wszelkich zarzutach, skoro rząd obierze trafniejszą drogę. *Times* widzą już nawet wszelkie objawy tego zwrotu ku lepszemu. Jakkolwiek zresztą — dodaje ten organ — wielkie były błędy i pomyłki rządu, to przewyższają je stanowczo błędy i słabość opozycyi konserwatywnej. Co innego jest wyrażać swe niezadowolenie z dawniejszej postawy rządu, a co innego chcieć obalić gabinet na rzecz ludzi, którzy nic nie zrobili, żeby pozyskać zaufanie Izby, gmin i kraju. Te słowa świadczą najwymowniej, że zwycięztwo gabinetu Gladstona, pomimo zapowiadanej groźnej burzy, jest zupełnem we wszelkich kierunkach. Ocaliła go nieroztropna a zacięta walka przeciwników i wszelki brak programu ze strony opozycyi.

KORESPONDENCYE

Warszawa, 19 lutego.

(*O*) Ks. biskup Wnorowski coraz większe sprawia rozczarowanie sferom, które go popierały na stolicę biskupią. Dzielny ten kapłan zrozumiał swe nowe obowiązki, jak prawdziwy pasterz owieczek, naucza, przekonywa, broni, a spotykane przeszkody obala całą mocą danej sobie władzy. Niedawno zastawszy w szkółkach elementarze rossyjskie, wyrugował je, ucząc dzieci w ojczystym ich języku. Wezwany o wytłómaczenie się przez p. Greverena, odrzekł, że w politykę bynajmniej bawić się nie myśli, ale że mając powierzoną sobie pieczę dusz, chciałby dzieciom w rodzinnej ich mowie mówić o Bogu i obowiązkach chrześcianina, i że zanadto dobrze zna swe obowiązki, ażeby z wytkniętej przez się drogi odstąpił. P. Greveren nic nie odpowiedział, wszakże w kilka tygodni potem otrzymał biskup Wnorowski list od ministra spraw wewnętrznych, radzący mu iżby przy „tak skołatanem pracą zdrowiu" wyjechał za urlopem na 4 miesiące. O ile przypuszczać można, ks. biskup wytrwa na zajętem stanowisku i chyba zmuszony siłą ustąpi.

Dniewnik warszawski, który rozwija cały program systemu rządzenia gubernatora Hurki, daje codzień surowe upomnienia krajowi oraz nauki, jak się w każdym wypadku zachować ma. Przetrząsa też wszelkie instytucye, pragnie je zreformować i na nowe pchnąć tory. W tej pogoni za reformatorstwem nie uchronił się bacznych jego spojrzeń — teatr. P. Szczebalski przeto, czyli redaktor *Dniewnika*, otwarcie wynurza swe żale, iż czas byłby nareszcie „poświęcić jeden przynajmniej dzień w Teatrze Rozmaitości na przedstawienia ros-

---

23)

KROK DALEJ

Część pierwsza.

VIII.

Przeszłość pana Simunda.

(Ciąg dalszy.)

Pan Bensen, mimo wielkiej zacności, stanąwszy nad przepaścią, którą przewidywał, ale której uniknąć nie umiał i nie chciał — przyciśnięty do żywego naleganiami i wrzaskami tych, którzy niedługo zwać się mieli urzędownie wierzycielami, napadany groźbą skarg, procesów i tysiącznych szykan, straszących go jak widma piekielne, przeraził się i struchlał. On gotów był sam wszystko stracić i oddać majątek cały, ale tłómaczyć się przed sędziami, bronić, usprawiedliwiać, objaśniać zamiary swoje, które tak nieszczęśliwy wzięły obrót — tego nie zdołałby nigdy, bo to brzydziło go, trwożyło i wprawiało w melancholię.

Chciał już zostawić wszystko na pastwę, a sam pracować krwawo na niewielkie swe potrzeby, tembardziej, że widział, iż majątek jego cały wszystkich aż nadto zaspokoi, ale wtedy właśnie stanął znów przed nim nasz Johanek. Doskonale on poznał charakter swego pana i rzekł:

— Oszczędzę panu wszelkich przykrości, nikt pana nie zaczepi, nikt progu jego gabinetu nie przestąpi, tylko proszę mi dać najformalniejsze i jak najpełniejsze pełnomocnictwo działania.

I na to zgodził się nieszczęśliwy pan Bensen — a zastępca jego zaczął działać samowolnie i samodzielnie. Nie dopuszczając do ogłoszenia upadłości, tym wypłacił kilkanaście, tym kilkadziesiąt procent, stosownie do porozumienia się z interesantami i do ich sprytu w zrozumieniu tej prostej rzeczy, że kto chce coś wziąć, musi też i coś dać, innym nareszcie, niemogącym łatwo wystąpić z procesem, nic nie dał, ukazując jak na dłoni, że na procesie stracą jeszcze koszta, co objaśniał z zadziwiającą umiejętnością.

Narzekania, przekleństwa, awantury brutalnej nawet natury, czyli to, co się zwie: *l'odieux des affaires*, wziął całkiem na siebie i to z lekkością najczystszego sumienia, ale naturalnie fatygę tę i nienawiść ludzką płacąc sobie dobrą tantyemą, którą wreszcie mógł ściągać, jak mu się podobało, bo teraz nikomu się już nie przyśniło prowadzić nad nim jakąbądź kontrolę.

Skracając życiorys przeszły jednego z naszych niewesołych bohaterów, powiemy jeszcze, że marzyciel p. Bensen poszedł wkrótce literalnie z torbami i niedługo potem umarł w dotkliwej nędzy, a nasz Johanek — to „podrzucone dziecko" (jak się nie wstydził kłamać) — wyszedł z tego interesu krociowym panem.

Jakim sposobem widzimy go znowu w dosyć skromnej roli prokurenta u p. Wileckiego? odpowiedź na to nader prosta.

Johanek z krociami w kieszeni chciał sobie pohulać. Młoda krew jego jeszcze, chęć używania, którą dotychczas z konieczności tłumiał, a wreszcie szalona próżność popisania się przed światem wszystkiem, co złoto dać może, popchnęły go znowu do rodzinnego miasta.

Tu fetowano go jak jenialnego finansistę, przyjmowano w salonach dwuznacznej reputacyi, to jest takich, gdzie przeważnie tego rodzaju figury świecą blaskiem wśród kobiet równie niepewnego pochodzenia i stanowiska.

Johanek, dawszy swojej rodzinie odczepnego, rozbijał się po stolicy, pragnąc konkietą jakiejś sławnie pięknej kobiety utrwalić swoją pozycyę w świecie.

I udało mu się nadspodziewanie.

Rodowita Paryżanka, dała się oczarować brzęczącym jego argumentom. Łudząc się jej wzajemnością, podążył za nią do Paryża, i on, z którym natura obeszła się bardzo po grubiańsku, zaczynał już drwić z niej teraz, ciesząc się względami kobiety, na której wdzięki oglądał się każdy, kto tylko miał oczy.

Ale Johanek w rzeczach namiętności musiał zapłacić grube frycowe, czyli w ciągu roku przehulał wszystko co do grosza, a piękna Paryżanka, nie czekając ostatniego dnia, wyrzuciła go za próg salonów, umeblowanych wprawdzie przez niego, ale dziś należących do niej wyłącznie. Johanek nie strzelił sobie w łeb — czuł przyszłość przed sobą, znał ludzi i interesa i umiał się o nie zahaczyć tak jak nikt.

Znów w Berlinie przyjął obowiązki buchaltera u jednego z mniej bogatych bankierów, ale mającego za to 4 córki na wydaniu. Tu, pracując przez lat kilka, doczekał się jakiegoś kapitaliku i żony, będącej jedną z najbrzydszych córek tego bankiera. Odżył na nowo.

Z kapitalikiem w kieszeni, z żoną, która była najposłuszniejszem narzędziem i wyborną kucharką, puścił się w świat szukać lepszego losu, a zasłyszawszy coś o p. Wileckim, postanowił udać się do niego.

Obejrzawszy dokładnie miejscowość i ludzi — stawił się przed panem Wileckim z wybornemi świadectwami i listami nader pochlebnemi i oto został tem, czem go widzieliśmy.

Dla czego wybrał właśnie pana Wileckiego a nie stu innych — bogatszych? Trudno odgadnąć. Może wietrzył w nim pokrewną naturę z nieboszczykiem p. Bensenem.

IX.

Na górze i na dole.

Apartament pana Wileckiego na pierwszem piętrze oddzielony był wspaniałym przedsionkiem od apartamentu p. Joanny.

Cztery obszerne salony z gabinetem zajmował wyłącznie dla siebie Wszystkie umeblowane były z prostotą, pełną wykwintnego smaku, od razu dającego poznać artystyczne usposobienie właściciela. Gabinet zaś sam, służący do pracy i do wypoczynku panu Wileckiemu, mógł się nazwać cackiem w prawdziwem znaczeniu tego słowa. Elegancya w mebelkach najświeższego fasonu, w drobiazgach od niechcenia poustawianych na miejscach wolnych, a przytem wygoda, posunięta do wyrafinowania, do owego stopnia miękkości, po którym poznać człowieka, chcącego używać wypoczynku nienaruszonego ani turkotem kół na dworze, ani głośną rozmową w sąsiedztwie, ani nawet szmerem goniących się much. Nie wolno też było wchodzić nikomu, chyba umyślnie zaproszonym przez p. Wileckiego, którzy to zaproszenie uważać musieli za szczególny fawor. W tej chwili właśnie, siedzi na niewielkiej otomanie niemłody mężczyzna, z wielką uwagą przypatrując się przedmiotom, ustawionym na okrągłym stoliku, a wskazywanym ręką gospodarza.

— Jakież to ładniuchne! - ozwał się ów gość z westchnieniem — mam ja tego dosyć niby u siebie a przecież nie mogę nasycić mej chciwości. Dziwna chciwość wyradza się w nas zbieraczach. Czy pan uwierzysz, że gdy mi nasz sąsiad Waleczyński, nic a nic nieznający się na tem, odmówił sprzedaży *Delftu*, kupionego przypadkiem za bezcen, tydzień cały przemyśliwałem nad sposobami zmuszenia go do tego. I pomyśleć, ile to pięknych rzeczy tuła się po ludziach niemających o tem najsłabszego wyobrażenia.

— Dodaj hrabio: tuła się w naszym kraju po serwantkach, albo gorzej jeszcze w zapomnianych szufladach kredensów.

— Lecz przecież pan nie lubisz tych

syjskie". P. Szczebalski jest człowiek grzeczny, z początku żąda jednego dnia, później dwóch, a nareszcie całego tygodnia. P. Gudowski, obecny, prezes, „prawa ręka Milutyna", który przeprowadził ukaz z 3 marca 1864 r. w Królestwie (tak go nazywa tenże dziennik) nie będzie się zapewne sprzeciwiał tym innowacyom.

Komedye nowe i dramaty idą tymczasem powolnie jedne za drugiemi. „Dom otwarty" Bałuckiego podobał się szczególnie, bo przypadł właśnie w porę karnawałową, a płytkością swoją — pomimo dowcipu i zręczności scenicznej—stał się zrozumiały i... maluczkim na duchu. Przytem Warszawa roi się od takich Fikalskich, których Lwów pewnie i cząsteczki niema. Życie towarzyskie Warszawy, rozwinięte więcej niż w innych polskich miastach, ma swoich stałych „aranżerów" do tańca, prywatnych i publicznych Na balach publicznych zawsze ci osiwiali bojownicy przewodzą od lat niepamiętnych i szanowani są za tyle zasługi, tylko że ich nikt nie nazwał „Fikalskimi". Trywialna ta, a tak trafna nazwa zdobyła wszystkich wyobraźnię i od razu pokochano Bałuckiego jako Kopernika w dramaturgii. „Fikalski" to jego nowy system słoneczny. Posypały się zaproszenia podczas jego tu pobytu, wszyscy chcieli mieć u siebie komedyopisarza, który tak „umie czytać w sercach". Powodzenie „Domu Otwartego" było takie, o jakiem ani Lwów, ani tem mniej Kraków nie marzył.

Ulubiony w Warszawie autor stał się teraz „ubóstwionym". Dlatego bałem się o dramat p. Święcickiego „O własnej sile", który dano po „Domu Otwartym". Po takiej pohulance takie tragedye, po farsie napuszysta, szczudłowata tragedya! Omyliłem się — na tem pracowitem cwiczeniu wierszowanem, płakali panowie obywatele ziemscy jak bobry, kto wie czy nie dlatego, iż eksobywatel zostaje szewcem. On, jego żona, córka i wychowanka, wszyscy od razu z salonów przechodzą do warsztatów szewskich „o własnej sile", czyli o własnej gotówce. „Praca, pracy, pracą" deklamują wszyscy po kolei, narzeczony tymczasem panny jedzie do Indyj, a wraca gdy się już dobrze powodzi nowemu szewcowi i jego córce.

Mniejsza wreszcie o treść tak biedną i mizerną, że aż litość bierze, mniejsza o brak jakiegobądź pojęcia o scenie, i o to mniejsza, że to ni komedya, ni dramat, a budowy żadnej, że to zaledwo szereg scen monologowanych i udyalogowanych. Znawcy ziewali i podrwiwali, krytycy wzruszali ramionami z estetycznem oburzeniem, a nazajutrz ci sami krytycy zaśpiewali „hosanna", wynieśli pod niebiosa tendencyę „zacną i uczciwą" autora, jak gdyby którykolwiek inny autor polski ze znanych mi dotąd nie miał takich samych tendencyj. A zatem publiczność warszawska jak żarłoczny rekin wszystko strawi na jedno danie: wesołą farsę i pogrzebowo-dydaktyczną tendencyę dramatyczną. I o tem i o tamtem przekonana, że równie dobre. Czy jej wina, że teraz już tylko sylabizować umie, że poddaje się każdemu wrażeniu, nawet takiemu, które nie jest wrażeniem, że nie umie rozróżnić gry dobrej a k t o r a od rzeczy dobrej a u t o r a? Skoro ją sobie tak hoduje oświetlająca krytyka, niechże się nie dziwi jej brakowi rozróżnienia i wyróżnienia? Podobno w wielkich miastach najłatwiej o wyreklamowanie tych i owych, gdy około swych interesów chodzić umieją. Pod tym względem Warszawa należy do największych miast. Łagodzącą wszakże okolicznością jest nasza dobroć, która w autorze posiadającym zasługi na innem polu, bierze je w rachubę przy ocenie jego dramatu. P. Święcicki rzeczywiście należy do pracowitych i sumiennych literatów, którzy ciągle się kształcą. nie poprzestając na tem, czego się w szkołach nauczyli. Krytycy uwzględnili to przy jego dramacie. Zasada szlachetna niezawodnie, ale w krytyce bezstronnej ryzykowna. Wiem jedno tylko, że jeżeli p. Święcicki młodym jest człowiekiem — nie znam go bowiem wcale — to kto wie, może się wyrobi jeszcze na polu dramatycznem, jeżeli nie, niech pisze co innego i nie gotuje sobie gorżkich zawodów. Tym razem chodziło mi tylko o wykazanie, że u nas publiczność w sądach jest zbałamuconą, a najbardziej przez nieoględną i często lekkomyślną krytykę.

Rada państwa.

(LXXXV posiedzenie Izby wyższej.)

† **Wiedeń,** 20 lutego. (Kor. *Gaz. Lw.*) Prezes hrabia T r a u t t m a n s d o r f f zagaja posiedzenie o godzinie 11, minut 15 przy nielicznym udziale członków; z Polaków obecni tylko książę Konstanty Czartoryski i niedawno mianowany członkiem hr. Koziebrodzki. Na ławie rządowej prezes gabinetu hr. Taaffe i ministrowie br Ziemiałkowski, baron Conrad i br. Prażak.

P r e z e s poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym członkom św. p. księciu-biskupowi Pogaczarowi i członkowi przełożeństwa zboru ewangelickiego br. Schmidtowi, których pamięć Izba czci przez powstanie z miejsc.

Nowo mianowani członkowie baron Buschmann, hr. Chotek, p. Eitelberger, hr Fugger, br. Gondola, opat Hauswirth. hrabia Kolowrat, hr. Koziebrodzki, p. Schüler i br. Walterskirchen składają przyrzeczenie na konstytucyę.

Od wybranego na ostatniem posiedzeniu na członka trybunału stanu p Wierzbickiego, prezesa senatu w najwyższym trybunale, jest pismo z zawiadomieniem, że przyjmuje wybór.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Traktat z Szwajcaryą o wzajemnem nadaniu poddanym austryackim w Szwajcaryi, a szwajcarskim w Austryi praw ubóstwa, w pierwszem czytaniu przekazano komisyi traktatowej.

Projekt ustawy o utworzeniu fideikomisu familijnego imienia Czarkowskich w pierwszem czytaniu przekazano komisyi fideikomisowej. — Fundatorką fideikomisu jest p. Marya Felicya z hr. Golejewskich Czarkowska, bezdzietna wdowa po zmarłym w r. 1862 ś. p. Cyrylu Czarkowskim. Fideikomis składa się z przedmiotów następujących: dóbr Wołkowiec wartości szacunkowej 234 345 złr. 40 ct., dóbr Wierzchniakowiec wart. szac. 82.078 złr., dóbr Wysuczki wart. szac. 90.146 złr., dóbr Piszczatyniec wart. szac. 169.750 złr. 60 ct., udziału w dobrach Strzałkowce wart. szac. 5.286 złr. 20 ct., razem gruntów 5748 morgów dolno-austr. 1096 sążni kwadr wartości szacunkowej 581.606 złr. 20 ct., wszystko w powiecie Borszczowskim; dalej z złożonych w sądzie krajowym we Lwowie 5-procentowych listów zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytu ziemskiego nominalnej wartości 1 miliona. Całe to mienie fideikomisowe posiadać ma od chwili śmierci fundatorki, która zastrzega sobie dożywotnie używanie mienia tego, zawsze jedna tylko z powołanych osób, a mianowicie w pierwszym rzędzie p. Tadeusz Czarkowski, syn ś. p. Kajetana i Wiktoryi z Mycielskich małżonków Czarkowskich, w drugim rzędzie Kaźmierz Czarkowski, w trzecim Konstanty Czarkowski, w czwartym Antoni Czarkowski, wszyscy bracia Tadeusza, lub wymienionych czterech braci dzieci i descendenci płci męskiej w porządku pierworodztwa i starszeństwa linij aż do wymarcia potomstwa męskiego, w którym to wypadku prawo przechodzi na potomstwo rzędu najbliższego wedle powyższej kolei. Gdyby wszystkie męskie linie Czarkowskich wymarły, fideikomis przechodzi na synów i descendentów Szczęsnego i Olgi z hr. Golejewskich hr. Koziebrodzkich z zachowaniem norm tych samych i pod warunkiem, że każdy Koziebrodzki, będący w posiadaniu fideikomisu, do nazwiska swego doda nazwisko Czarkowskich.

Następuje pierwsze czytanie rozporządzeń o stanie wyjątkowym na Wiedeń i okolicę.

Bar. T o m a s c h e k z względu na dwojaką naturę tych rozporządzeń, polityczną i prawniczą, wnosi, aby przekazano je połączonym komisyom politycznej i prawniczej. Wniosek ten przyjęto

Idzie dalej drugie czytanie projektu ustawy o utworzeniu fideikomisu imienia księcia Jerzego Krystyana Lobkowicza. — Komisya wnosi przyjąć projekt. — Izba uchwala go bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu.

Poczem dokonano wyboru uzupełniającego do komisyi kontrolującej dług publiczny. Wybrany hr. Coudenhove.

Nakoniec załatwiono kilka petycyj. — Petycyą miasta Wiednia o wyjednanie u rządu środków przeciw drożyznie mięsa w Wiedniu i o otworzenie granicy od Rumunii dla przewozu bydła przekazano rzadowi do ocenienia Petycyę szląskiego Towarzystwa gospodarczego i opawskiej Izby handlowej o przejęcie kolei Północnej imienia cesarza Ferdynanda na własność skarbu. przekazano rządowi do najdokładniejszego ocenienia. Petycyę ołomunieckiej Izby handlowej o wezwanie rządu, aby wniósł projekt ustawy o zaopatrzeniu robotników na starość, odstąpiono po prostu rządowi.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 50. Następne nienaznaczone.

SPRAWY MONARCHII

Z Pesztu piszą do *Polit. Corr.*: „Mianowanie barona Vaya wiceprezydentem Izby magnatów dało powód do rozlicznych kombinacyj. Z pewnej strony, przypominając tę okoliczność, iż baron Vay wystąpił bardzo gorąco w obronie przedłożenia o małżeństwach mięszanych, starano się przedstawić powołanie go na godność wiceprezydenta, jako prowokacyę Izby magnatów. Wobec tego należy zauważyć, że naturalną jest rzeczą, iż rząd przy obsadzaniu tak ważnego stanowiska w pierwszym rzędzie zwrócił uwagę na osobistości, które nie występowały przeciw niemu w sposób demonstracyjny. W obecnym wypadku nie to było motywem decydującym, lecz fakt, iż w Izbie magnatów nie ma ani jednego męża, któryby mógł zmierzyć się z Vayem pod względem wykształcenia jurydycznego i doświadczenia w kierowaniu obradami.

Ze względu na to, zdecydowano się zażądać od barona Vaya, aby pomimo podeszłego wieku objął to trudne stanowisko. Wybór rządu nie ma jednak w żadnym razie tendencyi antiklerykalnej

Ostatnia podróż p. Tiszy do Wiednia dała powód do najrozmaitszych pogłosek. Można jednak zapewnić, iż pobyt ministra węgierskiego w stolicy austryackiej był poświęcony wyłącznie sprawom bieżącym. Polityka węgierska weszła na tory zwyczajne i toczy się zwykłym trybem. Działalność Izby deputowanych dobiega do końca. Wielkie jest pytanie, czy obecna Izba będzie mogła załatwić projekt ustawy przemysłowej, rząd jednak w żadnym razie nie odstąpi od zasad tejże ustawy."

W Izbie niższej minister sprawiedliwości Pauler poniósł małą porażkę; rzecz sama przez się nie ma wielkiego znaczenia, gdyż nie chodziło o przedłożenie natury politycznej, ale tylko o projekt ustawy o nowym podziale sądów powiatowych, którą Izba w trzeciem czytaniu odrzuciła większością 23 głosów. Prezes gabinetu Tisza, zawiadomiony o tem, opuścił posiedzenie Izby magnatów i przybył do Izby niższej, gdzie konferował z p. Paulerem. Dzienniki wyrażają przekonanie, iż porażka ta nie da powodu do ustąpienia ministra sprawiedliwości.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Cudzoziemcy na kolejach żelaznych w Królestwie Polskiem).

Od dawna już zwracały dzienniki rossyjskie uwagę rządu, że na kolejach żelaznych, szczególniej w Królestwie Polskiem, zajmują posady cudzoziemcy i domagały się puryfikacyi. Później wydano rzeczywiście zarządom kolejowym odnośne polecenie, obecnie zaś organ urzędowy *Dniewnik Warszawski* podaje o stanie obcych żywiołów w służbie kolejowej, następującą krótką wzmiankę: „Służba poddanych obcych na kolejach żelaznych Królestwa Polskiego bywa źródłem wielu niedogodności, i prawdopodobnie dla usunięcia tych niedogodności przedsięwzięto obecnie stosowne środki, a przynajmniej tak wnosić można z tego, że liczba wspomnianych poddanych obcych nieco się zmiejszyła w ciągu ostatnich ośmiu miesięcy. Mianowicie do kwietnia 1883 roku znajdowało się takich osób na kolejach Warszawsko-Wiedeńskiej i Bydgowskiej 123, na Terespolskiej 30, na Nadwiślańskiej 32, na Łódzkiej 12; z początkiem zaś roku 1884 osób tejże kategoryi było na kolejach Warszawsko-Wiedeńskiej i Bydgowskiej 91, Terespolskiej 29, Nadwiślańskiej 69 i Łódzkiej 12. Zatem najbardziej ubyło cudzoziemców na drogach żelaznych: Wiedeńskiej (26 prc.) i Nadwiślańskiej (15 prc.) Trudno nie życzyć, ażeby i na dwóch drogach żelaznych Terespolskiej i Łódzkiej zmniejszyła się pomiędzy służbą liczba poddanych obcych."

(Z Petersburga.)

Ks. Orłow, którego nominacyę na posła rossyjskiego przy dworze berlińskim ogłasza właśnie ukaz carski, rozpocznie swoje urzędowanie, jak donosi *J. d. St. P.*, dopiero z początkiem maja. Przy tej sposobności półurzędowy organ ministerstwa spraw zagranicznych powiada, że przeniesienie ks. Orłowa do Berlina należy sobie wytłómaczyć gorącem życzeniem rządu rossyjskiego stanowczego i całkowitego stłumienia tych zarodków nieporozumień Rossyi z Niemcami, jakie zaczęły kiełkować ostatniemi czasami. Dawna i zażyła przyjaźń ks. Orłowa z ks. Bismarckiem, tudzież stosunki jego z większością książąt niemieckich, będą, jak się zdaje, obecnie silną rękojmią, że wybór nowego ambasadora zadowoli zupełnie Niemcy i przyczyni się potężnie do utrwalenia dobrych i przyjaznych pomiędzy Rossyą i Niemcami stosunków.

Pol. Corr. podaje z Petersburga następujące wiadomości: „Minister spraw wewnętrznych hrabia Tołstoj napisał broszurę, w której przemawia za podniesieniem szlachty, przedewszystkiem tej, w której posiadaniu znajdują się majątki ziemskie".

Obiega pewna pogłoska, że policyi powiodło się pochwycić w pobliżu granicy niemieckiej dwa indywidua, które brały udział w zamordowaniu Sudejkina.

Według wiarogodnych doniesień, ma być wkrótce powołaną do życia zaprowadzona przez Loris-Melikowa sposobem próby „rada najwyższa", której głównem zadaniem miało być zwalczanie socyalizmu. „Najwyższa rada" ma się zebrać pod przewodnictwem samego cara. Na razie nic się nie można dowiedzieć o jej składzie. Minister spraw wewnętrznych będzie w każdym razie jej członkiem.

Rossyjskie ministerstwo wojny poleciło zbudować w Warszawie na Powązkach specyalną stacyę dla transportowania wojska. Stacye takie istnieją już pod Dęblinem i Brześciem Litewskim.

(Parlamentarne stosunki we Francyi).

Po zwycięstwach pozornych skrajnej lewicy, która nie przestaje na zebraniach partykularnych i w prasie agitować przeciw rządowi, gabinet utrudnioną ma wszelką działalność, właśnie w chwili, gdy na porządek dzienny przychodzą w Izbie ważne, rzec można, nawet bardzo drażliwej natury reformy częściowe, i gdy wkrótce przyjdą ważniejsze sprawy zewnętrzne, jak ukon zenia lub kontynuacya sprawy tonkińskiej. Zwy-

---

wszystkich *roccoco* i *Pompadour* — rzekł gość, zerknąwszy znowu łapczywie na graciki poustawiane na stoliku.

— Nie lubię tych kompilacyj. Te graciki, jakkolwiek przyjemne dla oka, ale świadczą o guście zniewieściałym, należąc do tak zwanego *petit-art.* Lecz zbieram je dla kompletu i nieprzerwalności. Wolę jednak zawsze Ludwika XV aniżeli XIV, bo wszystkie te sprzęciki z czasów tego pyszałkowatego i śmiesznego króla ciężkie są i pozbawione harmonii.

— Strasznie nie lubisz wielkiego króla!

— Słusznie, bo ten król, pozbawiony wszelkiego zmysłu artystycznego, nabudowawszy się bez szyku i ładu, zadał cios śmiertelny sztuce we Francyi. Czyż nie kazał się wszędzie stawiać na posągach, na płaskorzeźbach w rzymskim kostumie ale z peruką *à rallonge?*

— Ale był królem wielkim, za którego nie wichrzono w kraju, nie miano wyobrażenia o przewrotnych tendencyach, od których w naszych czasach zmysły postradać można.

— Tak, panie Wilecki — tu westchnął gość ciężko i wstawszy zaczął się przechadzać po pokoju machinalnie — coraz gorzej się dziś dzieje, coraz gorzej, a do czego dojdziemy, Bóg to wie jeden. Gangrena zaraża najczystsze serca.

— Epoka przejścia panie hrabio.

— Ciągle mi gadacie o tej epoce przejściowej, która trwa bez końca — zawołał niecierpliwie — a zresztą ja nie wierzę w rychłe jej zakończenie. Wiem ja swoje, czego wy, ani się domyślacie. Wszystko podkopane, zachwiane....

— Ba! — zaśmiał się trochę ironicznie p. Wilecki — my jedni archeolodzy i zbieracze jesteśmy konserwatystami z zamiłowania i z naszego zawodu. Wszakże raz słyszałem od pewnego męża stanu, że nieustanne agitacye i niestałość instytucyj w małych republikach Ameryki południowej pochodzą z tego jedynie, że tam nie ma przedmiotów starożytnych do przechowywania, a więc, że nie ma i zbieraczy.

— Gorzej daleko mój panie Wilecki — przerwał gość, wcale się nie śmiejąc — że u nas nietylko nie ma zamiłowania do przechowywania starych naszych pamiątek, ale istnieje nawet lekceważenie pewne starych naszych zwyczajów.. .

Ale na co się zda mówić o tem — Cóżem to chciał się zapytać? — Powiedz mi też pan, co to za człowiek ten Regensborg?

Spojrzał przenikliwie na pana Wileckiego, który otrzepując właśnie z kurzu jedną z filiżanek, odrzekł spokojnie i obojętnie:

— A! porządny człowiek.

— Nie pytam się o człowieka, znam go trochę choćby z jego ożenienia — rozśmiał się szydersko — ale o finansistę, o geszefciarza, gdyż daruj, on geszeftami trudni się na wielką skalę.

P. Wilecki skrzywił się trochę, ale widocznie znał dobrze swego gościa, bo wnet, wypogodziwszy twarz, rzekł:

— Nic złego o nim nie słyszałem, owszem....

— Zręczny jest, to niezawodnie, ale czy p e w n y?

— Jakto pan hrabia rozumie?

— Rzecz prosta, czy mu można zaufać, czy ludzi nie zarywa, nie plącze?

— Hm, hm....

— Jakoś ci mój, panie Wilecki, nieskładnie odpowiedzieć. Czyżbyś i ty protegował tych *homines novi*, tych rycerzy spekulacyi, zawieszonych na pajęczynie u stropu piekieł?

Wymówił te słowa hr. Symforyan głosem drgającym szyderstwem i gniewem.

EDWARD LUBOWSKI.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

cięstwa te jednak, o których głosi lewica nie przyczyniły się bynajmniej do skonsolidowania stosunków w łonie obozu. Przeciwnie, dla najskrajniejszych, okazują się skrajni za mało czerwonymi, umiarkowańsi zaś uważają za rzecz roztropną wycofywać się pomału z tego obozu, walczącego inwektywami przeciw każdemu przewódcy, który zanim zdołał czegokolwiek dokonać, posądzany już jest o aspiracye despotyczne. W skutek tych sprzeczności, z dawnej radykalnej lewicy, liczącej 110 członków, pozostało obecnie tylko czterdziestu. Pewna część wypowiedziała stanowczo poparcie deputowanemu Clemenceau, który napróżno silił się wygłaszaniem miłych lewicy doktryn, zebrać około siebie taką większość, by ta w danym wypadku, naprzykład w razie zachwiania dzisiejszego gabinetu, zechciała go postawić na czele nowego ministerstwa. Rozterki te jednak w łonie skrajnego obozu nie przyczyniają się bynajmniej do skupienia około rządu większości umiarkowanej, ta bowiem, licząc na rozbicie skrajnych żywiołów, pobłaża im zbyt często, a nawet, jak poucza najświeższe doświadczenie, gotowa niekiedy głosować z lewicą w celu okazania swojej siły, lub, co smutniejsza, także pod tym pozorem, że broni zasady wolności republikańskiej. Z drugiej strony poucza bardzo wiele objawów świeżej daty, że wielu deputowanych doktrynerów, dla przeparcia swej mrzonki, posługuje się często hasłami mile przyjmowanemi przez lewicę. Na uwzględnienie równie zasługuje okoliczność, że obóz radykalny, nie oglądając się na to, czy znajdzie zdolnego przewódcę na miejsce tego, którym dziś gardzi, nie przestaje wichrzyć przy każdej sposobności, gdzie tylko może zadać cios, nie tyle rządowi — gdyż ten czy inny musi przestrzegać porządku i bezpieczeństwa, nie tyle zatem rządowi, ile legalnemu porządkowi rzeczy.

Naturalnie, że wszystko to dzieje się w tem przekonaniu, że się w oczach kraju i zagranicy kompromituje władzę, a zatem podkopuje stanowisko tych, którzy ją w gabinecie reprezentują. W takich warunkach brakuje wszelkiego punktu oparcia dla utworzenia nowej większości, w skutek czego nie przychodzi ani do obalenia dzisiejszego gabinetu, ani też znowu gabinet ten nie może stanowczo działać.

Jest to stan rozprzężenia, ratowany ustępstwami ze strony p. Ferryego, o tyle niebezpiecznemi, że robione są nie stronictwu umiarkowanemu, ale wprost czerwonemu. Stronnictwo umiarkowane ma widocznie przekonanie, iż w danej chwili skupiwszy się około reprezentantów rządu i porządku, potrafi zawsze uratować sytuacyę. Ale właśnie o tem powątpiewają te organa francuskie, które mają niemal bezpośrednią styczność z gabinetem. Jeden z dzienników francuskich, zwykle dobrze poinformowany o stosunkach w sferach rządowych, zrobił w tych dniach następującą uwagę: Francya przebywa w tej chwili chorobę, nie czuje ostatecznego oparcia, nie czuje siły, któraby ją prowadziła, nie jest pewna dnia jutrzejszego. Nie okazuje wprawdzie obaw, żeby już teraz coś zaszło, ale koniec końców Francya znajduje się w przededniu katastrofy, w której oczekuje kogoś (quelqu'un). Wszystkie te objawy dowodzą, że gabinet p. Ferryego nie obudza już dawnego zaufania, lubo niewątpliwą jest rzeczą, że zaufanie to podkopuje doktrynerstwo i wichrzenia czerwonych.

KRONIKA

— **JCW. Arcyksiążę Rainer** przedwczoraj rano przejeżdżał przez Kraków, wracając z Przemyśla do Wiednia.

† **Michał Tustanowski,** adwokat krajowy, zmarł wczoraj we Lwowie, przeżywszy 103 lat.

— **Komitet obywatelski** dla przyjęcia i ugoszczenia delegatów Kółek rolniczych uchwalił na wczorajszem drugiem swem posiedzeniu program zjazdu w ogólnych zarysach. Mianowicie odbędzie się nabożeństwo w kościele i cerkwi, uroczyste powitanie przez p. prezydenta miasta, prezesa towarzystwa pedagogicznego i t. d. przedstawienie teatralne sztuki p. t. *Odsiecz Wiednia* Rapackiego (obecny dyrektor teatru p. Dobrzański ofiarował cały parter i fotele po zniżonej cenie), zwiedzanie osobliwości miasta pod przewodnictwem pp. akademików, wreszcie wycieczka naukowa do Dublan. Dyrektor p. Simon ofiarował się w razie potrzeby wziąć na siebie koszta dublańskiej wycieczki. Następnie wybrano kasyerem p Gadomskiego, a komisya kwaterunkowa ukonstytuowała się, wybierając na przewodniczącego dr. Longchampsa (starszego), na sekretarza p. Dziubińskiego. Dotychczas wpłynęło kilka pomyślnych ofert co do umieszczenia gości, i tak od OO. Franciszkanów, OO. Karmelitów, stowarzyszenia „Skała", oddziału lwowskiego galic. towarzystwa gospodarskiego, straży ochotniczej ogniowej, od pp. Sawickiego, Gubrynowicza, Kurniewicza, Turkawskiego i t. d. Za gorliwem staraniem obecnego na posiedzeniu prezydenta miasta p. Dąbrowskiego uchwaliła też wczoraj Rada miejska wyasygnować na cele komitetu obyw. kwotę 400 zł. Postanowiono nadto ze względu na znaczne koszta, wnieść petycye o subwencye: do Wydziału krajowego i do instytucyj finansowych stolicy, o których pomyślnym skutku wątpić nie można. Wszelkie zgłoszenia obywateli lwowskich z chęcią przyjęcia pewnej liczby gości (ze stanu inteligencyi lub włościańskiego) przyjmie komitet z najszczerszą wdzięcznością; zgłaszać się w tej mierze należy do przewodniczącego komisyi kweterunkowej dr. Br. Longchampsa (starszego). Jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w sali gal. towarzystwa gospodarskiego (gmach im. Ossolińskich I piętro) trzecie posiedzenie komitetu, na które zaproszeni są wszyscy członkowie, zwłaszcza, iż zapaść mają na niem ostateczne i ważne postanowienia.

— **Teatr.** Panna Helena Herman już przyszła zupełnie do zdrowia; chrypka, która wynikła z przeziębienia ustąpiła, odkładane więc przedstawienie opery Carmen stanowczo się odbędzie w niedzielę 24 b. m., w której nieodwołalnie po raz ostatni ukaże się warszawska artystka. Dzisiaj, w piątek, na dochód Władysława Wojdałowicza po raz pierwszy „Postrzelony", kom. w 4 ak. Konrada. Jutro, w sobotę, z powodu reduty na dochód „Sokoła" nie będzie przedstawienta. Bilety na redutę od dzisiaj sprzedaje kasa teatralna. W niedzielę 24 b. m. południu o godz. pół do 4tej „Awanturnica" dramat w 4 ak. Augiera; wieczorem, po raz jedenasty „Carmen", opera w czterech aktach J. Bizeta. Bilety zakupione na „Carmen" z datą 19 b. m. ważne są na przedstawienie niedzielne tej opery. — Kostiumy na redutę wypożycza dyrekcya teatru w gmachu teatralnym III piętro Nr. 85. — Rozdano do nauki role z dramatu azteroaktowego Władysława Dunina p. t. „Na obcej ziemi", który pierwszy raz przedstawionym będzie na benefis pni Zelazowskiej. — W dniu 4 marca, odbędzie się przedstawienie ludowe z okazyi zjazdu włościan do Lwowa. Odegranym będzie dramat Rapackiego „Odsiecz Wiednia".

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym wykład profesora Zbrożka „O libeli i osi kolimacyjnej.

— **W Ropczycach** za inicyatywą miejscowego towarzystwa kasynowego obchodzono w tych dniach przy udziale reprezentantów wszystkich stanów, w sposób nader serdeczny i uroczysty, jubileusz czterdziestoletniej służby pana starosty Stefana Junoszy Gałeckiego.

— **Zmarły c. k. poseł** nadzwyczajny i minister pełnomocny u dworów w Stuttgarcie, Darmstadzie i Karlsruhe, br. Mikołaj Pottenburg, uwierzytelniony był u dworów wymienionych od roku 1879. Przedtem w tym samym charakterze zastępował monarchię przez cztery lata w Stokholmie, a przez trzy lata w Atenach. Baronię otrzymał zmarły w nagrodę zasług, położonych w zawodzie dyplomatycznym.

— **Zapiski policyjne.** Zgubiono książeczkę pocztowej kasy oszczędnośsi, wystawioną na nazwisko Joachima Grafa z wkładką 6 zł. 50 ct. i kwotę 120 zł. w notach bankowych.— Przyaresztowano Emanuela Chambre ze skradzioną poduszką; Maryę Bohm za kradzież bielizny a Szymona Eksteina za kradzież kieszonkową.

— **Fakultet teologiczny** wszechnicy wiedeńskiej obchodził przedwczoraj pięciowiekową rocznicę swojego założenia solennem nabożeństwem, na którem celebrował ks. arcybiskup Ganglbauer.

— **Cztery śluby w jednej rodzinie** odbyły się w tych dniach w Warszawie. Dwie panny młode są rodzonemi siostrami, a dwaj panowie młodzi rodzonymi braćmi tychże siółstr Pary przystępowały do ołtarza jedna po drugiej. Orszak weselny składał się z kilkudziesięciu osób. Wspólne wesele wszystkich par, jak się dowiaduje *Kur. Warsz.*, odbyło się w jednym z hoteli tutejszych.

— **Mordercy Majlatha.** Dzienniki peszteńskie z dnia 20 b. m. donoszą: W sprawie kryminalnej Pitelyego, Spanki i Berecza o zamordowanie Majlatha nadeszła dziś rezolucya monarsza, która zarządza, iż co do wszystkich trzech wymienionych morderców należy pozostawić wolny bieg sprawiedliwości. — Z depeszy wczorajszej już wiadomo, że wczoraj w południe odbyła się publikacya wyroku skazanym, a dziś rano nastąpiło wykonanie tegoż.

— **W procesie H. Schenka** i towarzyszów rozprawa główna w sądzie wiedeńskim naznaczona została na dnia 13—15 marca.

— **Samobójstwo.** W Wiedniu przedwczoraj odebrał sobie życie w przystępie melancholii przez utopienie się w Dunaju, powszechnie poważany lekarz specyalista w chorobach kobiecych, dr. Maurycy Fried.

— **Wystawa hygieniczna.** W lecie r. b. odbędzie się w Londynie międzynarodowa wystawa hygieniczna, nad którą, według ostatnich dzienników angielskich, protektorat objęła królowa Wiktorya, a przewodnictwo honorowe następca tronu angielskiego, książę Walii. Celem tej wystawy specyalnej, przystępnej dla wystawców wszelkich narodowości, jest okazanie, jaki ważny wpływ wywierają pożywienie, odzież, mieszkanie, stosowne urządzenie szkoły i warstatu, wreszcie używane do rozmaitych robót narzędzia, na stosunki hygieniczne, jak niemniej wykazanie postępu, jaki hygiena już dotąd rzeczywiście zrobiła na różnych polach życia. Wystawa składać się będzie z dwóch głównych działów: 1) sanitarnego i 2) wychowawczego. Sekcya pierwsza, podzielona na pięć poddziałów, zawierać ma podług programu okazy środków pożywienia, odzieży, mieszkania, urządzenia szkoły i warstatu w ogóle. Sekcya druga obejmować będzie urządzenia ochronek i freblówek, środki elementarnej nauki, modele urządzeń w ogródkach dziecięcych, środki pomocnicze do połączenia praktycznych zatrudnień ze szkołą ludową, urządzenia szkół przemysłowych oraz szkół dla ociemniałych i głuchoniemych. — Z wystawą połączony będzie kongres dla spraw sanitarnych i wychowawczych, który się odbędzie w miesiącu czerwcu lub lipcu. Z regulaminu wystawy podnosimy następujące szczegóły: ustanowiona *jury* przyznawać będzie wystawcom medale złote, srebrne i bronzowe, tudzież dyplomy honorowe. Za miejsce wystawcy nie będą płacili, natomiast ponosić muszą wszelkie inne wydatki, połączone z transportem i ustawieniem swoich okazów. Zgłoszenia przyjmuje od lutego począwszy sekretarz wystawy „Mr. Edward Cunliffe-Owen, B. A. South-Kensington. London", a wszelkie przesyłki znaczyć należy literami *I. H. E* (*International Health Exhibition*). Witryny mogą mieć wysokości co najwięcej stóp 10, a głębokości 3 stopy. Pod względem dekoracyj i napisów wystawcy winni się zastosować do zarządzeń komisyi wystawowej. Napisy mianowicie winne być wykonane złotemi literami na tle czarnem. Za opakowanie komisya nie przyjmuje odpowiedzialności. Nadto proszeni są wystawcy jak najusilniej, ażeby na wystawionych przedmiotach podali ich cenę; ci zaś, którzy nadeszlą przedmioty pożywienia lub napoje, na sprzedaż, winni pod tym względem z góry porozumieć się z komisyą wystawową. Wydany będzie generalny katalog wystawy, jednakże wystawcy z pewnego kraju mogą dla swego oddziału wydać katalog specyalny. Po 15 kwietnia 1884 r. już nie będą przyjmowane zgłoszenia.

— **Okropnej tragedyi** widownią było w tych dniach miasto Niżny Nowogród. Jak donosi dziennik *Mosk. Listok*, podoficer Daniło Korolinskij zamordował kindżałem w pewnym składzie subjekta Perłowa, dwie córki kupca Krutowa i krewną tegoż, oraz służącą. Żonę Krutowa również zranił śmiertelnie.

— **Jaj mrówczych** wywieziono w roku zeszłym z Rossyi za granicę, za 100.000 rubli.

(*S*) **Stan oświaty w Islandyi.** Ludność wyspy wynosi około 70.000 dusz. Dziecka, któreby w dziewiątym roku nie umiało biegle czytać i pisać, prawie tam nie spotkać. Znaczna część młodzieży pobiera wykształcenie naukowe w kraju, gdzie oprócz szkół początkowych jest gimnazyum, szkoła realna, zakład teologiczny i szkoła lekarska. W gimnazyum uczą języków irlandzkiego, duńskiego, angielskiego, francuskiego, niemieckiego, łacińskiego i greckiego, religii, geografii. historyi, matematyki fizyki, historyi naturalnej, śpiewu, rysunków i gimnastyki. Obecnie Islandczycy starają się u rządu duńskiego o założenie na wyspie uniwersytetu. Jest tam kilka publicznych bibliotek, największa w Reykjavik, otwarta raz w tygodniu, z której wszyscy mieszkańcy pożyczać mogą książki na kilka miesięcy, a nawet na rok cały, liczy 15000 tomów. Kilka stowarzyszeń stara się o rozpowszechnienie pożytecznych pism i książek i żywo popiera sprawę umysłowego życia mieszkańców. W pięciu drukarniach wychodzi sześć dzienników; prócz tego drukują one co rok znaczną ilość prac naukowych, utworów poetycznych i belletrystycznych; ma bowiem Islandya własną oryginalną literaturę, bogatą w piękne utwory. Literatura ta dotychczas prawie nieznana na stałym lądzie europejskim mało bowiem rozpowszechniona jest znajomość islandzkiego języka. Znają go wprawdzie lingwiści, ale tym chodzi tylko o sam język, jako materyał do gramatyki porównawczej, na treść więc utworów i ich wartość estetyczną uwagi oni nie zwracają. Najznakomitszymi lirykami nowożytnymi islandzkimi są Bjarni Thorarenson, zwany „islandzkim Goethem", i Jonasz Hallgrimson, duchem pokrewny z Szylerem. Obok nich wybitne miejsce zajmują Hallgrimur Petursson, autor wzniosłych psalmów passyjnych i Stefan Olafson, twórca pięknych sielanek W czasach najnowszych rozwinęła się nowellistyka, malująca życie, zwyczaje i obyczaje dzisiejszych mieszkańców, której dodaje uroku forma stylistyczna, ze starożytnych tak zwanych sag pożyczona Publiczność niemiecką zaczął od niedawna obznajamiać z literaturą islandzką młody autor Poestion; przełożył on nowelę: „Młodzieniec i dziewczyna" a obecnie wydał w Wiedniu przekład islandzkich powiastek ludowych.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 21 lutego.*)

(*L*) Przewodniczący p. Dąbrowski zaprasza pp. radnych na nabożeństwo żałobne, które w d. 26 b. m. odbędzie się w kościele OO. Bernardynów, za spokój duszy ś. p. Ducheńskiej fundatorki stypendyów dla młodzieży rękodzielniczej.

Na prośbę komitetu obywatelskiego, który zamierza podjąć i ugościć członków Kółek rolniczych, którzy w d. 3—6 marca bawić będą we Lwowie, uchwaliła Rada, na wniosek p. Heppego, poparty przez p. Żółkiewskiego, wyasygnować rzeczonemu komitetowi na cel powyższy, kwotę 400 *zł*.

Na prośbę kilku obywateli, wystosowana do magistratu, ażeby w drodze właściwej zapobiegł demoralizacyi, jaką między młodzieżą szkolną, i rękodzielniczą szerzą indywidua sprzedające pieczywo i pomarańcze, przez to, iż rzeczoną młodzież nakłaniając do gier hazardowych, jak np, t. z fariny albo w gałki, poleciła Rada magistratowi wnieść prośbę do Dyrekcyi policyi, iżby organom swoim poleciła aresztowanie indywiduów tego rodzaju, schwytanych na uczynku.

Sekretarz, p. Lukas, odczytał następnie pismo c. k. Prokuratoryi państwa, zawiadamiające Radę, iż wys. Ministerstwo spraw wewnętrznych nie mogło przychylić się do prośby Reprezentacyi m. Lwowa, żądającej, ażeby więzienia kryminalne zostały przeniesione do Winnik a fabryki tytoniu z Winnik do Lwowa. Jakkolwiek wys. Ministerstwo przyznaje, że prośba Reprezentacyi miejskiej jest słuszną, mimo to nie podziela zapatrywań wypowiedzianych w motywach tej prośby. a mianowicie przeczy, jakoby z więzienia kryminalnego rozchodziły się niebezpieczne choroby epidemiczne Przeciwnie zarządzono w Domu karnym wszystko, cokolwiek wpłynąć mogło na polepszenie stosunków sanitarnych i podczas gdy dokoła Domu karnego srożyła się przed kilku laty cholera epidemicznie, w samym zakładzie nie było ani jednego wypadku cholery. Od 10 lat nie panowała w tym zakładzie żadna choroba nagminnie. Ale projekt Rady jest nadto niewykonalny, albowiem fabryka tytoniu nie da się przebudować na więzienia odpowiadające obecnemu systemowi karnemu i odwrotnie, więzienia we Lwowie nie dałyby się przebudować na fabrykę. Transport więźniów do Winnik, i zaopatrzenie więźniów w wiktuały, które musiałoby sprowadzać ze Lwowa, pociągnęłyby za sobą znaczne wydatki, na które obecnie rząd zezwolićby nie mógł.

Odezwę powyższą przyjęła Rada do wiadomości.

Następnie uchwaliła Rada dostawę materyału budulcowego dla gminy m. Lwowa, w r. 1884, poruczyć p. Ehrenpreisowi i kosztem 600 zł. wybudować gajówkę w Hołosku.

P. Rutkowski przedłożył wnioski trzech sekcyj co do budowy teatru we Lwowie po wygaśnięciu przywileju teatralnego. Przywilej ten konczy się za dziewięć lat, a już obecnie, gdy z powodu częstych pożarów w teatrach zagranicznych, musiano w tutejszym teatrze poczynić kosztowne ulepszenia celem zabezpieczenia publiczności na wypadek pożaru, oświadczyła fundacya hr. Skarbka, że po upływie przywileju, pod żadnym warunkiem, w gmachu teatralnym obecnym, przedstawień teatralnych urządzać nie pozwoli. Jest więc już obecnie na czasie zastanawiać nad się kwestyą, co uczynić należy, ażeby Lwów, po 9 latach, nie był pozbawiony teatru. Trzy sekcye uchwaliły zgodnie: 1) Po upływie 9 lat, ze względów policyjno-ogniowych, na dalsze przedstawienia w teatrze hr. Skarbka, zezwolić niepodobna. 2) O tej ochwale Rady należy zawiadomić fundacyę hr. Skarbka, wys. Namiestnictwo i wys. Wydział kraiowy. 3) Z Wydziałem krajowym należy już obecnie rozpocząć rokowania co do budowy nowego teatru, tak ażeby w chwili zamknięcia taetru hr. Skarka, Lwów posiadał nowy gmach teatralny. Rozpoczęcie tych rokowań już w chwili obecnej jest wskazane tem bardziej, ileże nietrudno przewidzieć, że obowiązek wybudowania nowego gmachu teatralnego we Lwowie, kraj zechce wyłącznie przekazać gminie m. Lwowa, która znowu nie poczuwa się do tego obowiązku. Nim więc kwestya stanowczo zostanie załatwioną i wyjaśnioną, upłynie niezawodnie czas, w ciągu którego muszą jeszcze być dawane przedstawienia w teatrze hr. Skarbka.

Nadto wnosi sekcya III, ażeby magistrat wezwał dyrekcyę teatru do zaprowadzenia oświetlenia elektrycznego.

Rada przyjęła wszystkie powyższe wnioski, poczem zastanawiała się nad uregulowaniem przedsiębiorstwa rakarskiego. Zapadły w tej mierze wcale ważne uchwały, których celem jest polepszenie istniejących dotychczas stosunków w kierunku sa-

nitarnym. Uchwalono nadto instrukcyę dla rakarza, która dąży do ukrócenia samowoli; między innemi postanowieniami polecono rakarzowi łapać psy po nocy. Najważniejszej kwestyi, co do przeniesienia siedziby rakarza w inne mniej zaludnione miejsce, mimo zabiegów i starań trwających już dziesięć lat, stanowczo załatwić niepodobna.

Galic. Towarz. kredytowe ziemskie.

III.

(*L*) Wczorajsze posiedzenie rozpoczęło się ożywioną dyskusyą nad wnioskami komisyi rewizyjnej, które wczoraj podaliśmy w całej osnowie, Przypominamy tylko, że z powodu grożącej Towarzystwu straty w kwocie 52.296 zł., jaką Zakład poniesie z powodu upadku firmy Kirchmayera, uczyniła komisya rewizyjna wniosek, ażeby z czystego zysku zeszłorocznego w kwocie 37576 zł., wydzielić kwotę 15.000 zł. i przyłączyć ją do specyalnej rezerwy, p. n. „Fundusz na pokrycie możliwych strat“, a dopiero resztę, w kwocie 22.576 zł przekazać funduszowi rezerwowemu. Wnioski, w tej mierze przez komisyę rewizyjną sformułowane, tak opiewają: I) Do rachunku strat wstawia się kwotę 15.000 zł., jako dalszą dotacyę istniejącego już „Funduszu na pokrycie możliwych strat“. VI) Poleca się Dyrekcyi, by corocznie do „Funduszu możliwych strat“ w „rachunku strat“ pewną kwotę przeznaczyła.

Radca dworu p. **Podlewski**, jako komisarz rządowy, czuwający nad interesami listów zastawnych, sprzeciwia się kategorycznie przyjęciu tych dwóch wniosków. Według §§. 76 i 77 statutów, wszystkie zyski muszą być przekazane funduszowi rezerwowemu, który w r. z. wynosił 1,322.000 zł. Tymczasem komisya rewizyjna wprowadza nową praktykę, wydziela bowiem z czystego zysku kwotę 15.000 zł. i tym sposobem, o tę sumę, uszczupla fundusz rezerwowy. Ponieważ stan bierny Towarzystwa wynosi 60 milionów, a fundusz rezerwowy tylko 1 milion, a w tej sumie mieści się między innemi także wartość gmachu, oszacowanego na 250.000 zł., przeto nie należy uszczuplać funduszu rezerwowego, lecz przeciwnie, dążyć należy do jego wzmocnienia.

Hr. **Krukowiecki** cieszy się, iż p. komisarz rządowy tak sumiennie przestrzega interesów zastawnych listów; ale w sprawie niniejszej należy wziąć na uwagę, że na pokrycie stanu biernego, wynoszącego 60 milionów, służy nietylko fundusz rezerwowy, ale służą także wszystkie hipoteki, przedstawiające wartość dwukrotnie większą od stanu biernego. Wniosek co do utworzenia specyalnej rezerwy na pokrycie strat z powodu upadłości Kirchmayera, czyni komisya jako dobry gospodarz, przewidujący stratę i przygotowujący się na jej pokrycie.

P. **Podlewski** czyni uwagę, że wszelkie straty w Towarzystwie mają być pokrywane z bieżących dochodów, ale żadną miarą nie można tych strat pokrywać z funduszów, będących własnością funduszu rezerwowego. Tymczasem wniosek komisyi antycypuje fundusz rezerwowy, bo uszczupla go już obecnie o kwotę 15.000.

Hr. **Męciński** zaznacza, że ze stanowiska statutowego, zupełna słuszność jest po stronie p. komisarza rządowego, ze stanowiska zaś gospodarskiego, słuszność jest po stronie komisyi rewizyjnej. Masa konkursowa Kirchmayera nie jest jeszcze ukończoną, ale w chwili, w której sąd zawiadomi Towarzystwo, że postępowanie konkursowe jest już skończone, i że Towarzystwo za swoją pretensyę otrzyma n. p. 3 za 100, będzie musiał nasz Zakład pokryć w jednej chwili całą stratę, wynoszącą przeszło 52.000 złr. Jakoż komisya, przewidując tę chwilę, przygotowuje zwolna potrzebny kapitał, gdyby go bowiem zabrakło w chwili stanowczej, naówczas musiałaby Dyrekcya rozpisać dodatek administracyjny, dotychczas u nas niepraktykowany, który to dodatek wpłynąłby niekorzystnie na kurs listów, w interesie których p. komisarz rządowy z tak chwalebną gorliwością kruszy kopię. Zaznacza w końcu szanowny mowca, że już w r. 1881 uchwaliło zgromadzenie stworzyć specyalną rezerwę, stanowiącą integralną część funduszu rezerwowego. Do tej rezerwy „na pokrycie możliwych strat“ wstawiło kwotę 20.000 złr.

P. **Podlewski** nadmienia, że w r. 1881 zapadła uchwała niespostrzeżenie, w przeciwnym bowiem razie byłby się jej sprzeciwił. Co się zaś tyczy uwagi hr. Męcińskiego, że zaprowadzenie dodatku administracyjnego obniżyłoby kurs listów, mniema szanowny mowca, że przeciwnie, dodatek taki wpłynąłby na podwyższenie kursu listów, świat bowiem finansowy spotkałby się z faktem, iż członkowie Towarzystwa z własnych kieszeń pokrywają straty i nie naruszają funduszu rezerwowego, służącego w pierwszym rzędzie na wykupno listów zastawnych.

J. E. hr. **Russocki** nie podziela zapatrywań p. komisarza rządowego co do interpretacyi §§. 76 i 77 statutów i utrzymuje, że w myśl tych §§ straty pokrywa w pierwszym rzędzie fundusz rezerwowy. Cała ta sprawa zresztą jest tylko zagadnieniem buchalterycznem. Owych 15.000 złr., które komisya rewizyjna proponuje wydzielić z czystego zysku i przydzielić je do osobnego konta, p. n. „Fundusz na pokrycie możliwych strat“ stanowić będzie integralną część funduszu rezerwowego. A tworzenie takiej specyalnej rezerwy, obok właściwego funduszu rezerwowego, nie jest rzeczą nową i jest praktykowanem przez wszystkie najpoważniejsze instytucye. Wszakże przed kilku laty polecił p. Minister kasom oszczędności, ażeby „na pokrycie możliwych strat“ tworzyły specyalne rezerwy. Taka rezerwa w gal. kasie oszczędności wynosi już 200.000 złr. i została w r. z. zamkniętą, ponieważ nie zachodzi potrzeba dalszego jej wzmacniania. Mowca popiera w zupełności wnioski komisyi.

P. St. hr. **Badeni** wyjaśnia tę sprawę ze stanowiska buchalterycznego: Nie ulega wątpliwości, że mamy stratę, w skutek czego zysk czysty zmniejsza się o kwotę 15.000 złr Zamiast więc wykazywać w księgach, że zysk czysty wynosi 37.576 złr. i że cały ten zysk przenosimy do funduszu rezerwowego, co byłoby rzeczą illuzoryczną, wolimy raczej powiedzieć otwarcie, że zysk czysty wynosi wprawdzie 37.576 zł. ale od niego należy potrącić kwotę 15.000 zł., jako przypuszczalną stratę i tylko rzeczywisty czysty zysk w kwocie 22.576 zł. przenieść do funduszu rezerwowego.

Po tej dyskusyi uchwaliło zgromadzenie bez zmiany wszystkie wnioski komisyi rewizyjnej.

P. **Podlewski** oświadczył, że ponieważ uchwały co do I i VI (wyżej podanego) wniosku komisyi rewizyjnej sprzeciwiają się statutom, przeto systuje obie te uchwały. Przeciw tej decyzyi p. komisarza rządowego wniesie Towarzystwo rekurs do wys. Namiestnictwa.

JE. hr. **Russocki** przedłożył następnie sprawozdanie Dyrekcyi w sprawie wniosku pana Gizowskiego, co do zmiany § 28 statutu Na zeszłorocznem zgromadzeniu przekazano ten wniosek Dyrekcyi do zbadania i zdania sprawy. Wniosek ten opiewał: „Zgromadzenie raczy uchwalić zmianę § 28 statutu w ten sposób, by dłużnik miał prawo żądać rozciągnięcia planu umorzenia, gdy szósta część pożyczonego kapitału spłacona będzie“. Dyrekcya oświadcza: Zważywszy: że dawne pożyczki 4 prct. są już wyżej ¼ części wypożyczonego kapitału spłacone. i z tego powodu uczyniony wniosek do tej kategoryi pożyczek zastosowany być nie może; zważywszy, że, gdy przy dawniejszych pożyczkach 5 prct., na podstawie których puszczone są w obieg 5-prct. listy nieokresowe, wcześniejsze przeniesienie pożyczki na nowy plan umorzenia zmniejszyłoby kwotę amortyzacyjną na losowanie tych listów zastawnych wcześniej, niżeli to dotychczasowemi przepisami jest ustanowionem, a tem samem weszłoby w kolizyę z § 90 statutów; zważywszy wreszcie, że rozszerzenie § 28 w sposób wskazany przez p. Gizowskiego, zwiększyłoby tylko trudności, jakie w razie nowego planu umorzenia powstają przy pożyczkach, na które okresowe listy zastawne są wystawione — wnosi Dyrekcya: Zgromadzenie przechodzi nad wnioskiem p. Gizowskiego do porządku dziennego.

Bez dyskusyi przyjęto ten wniosek.

Hr. **Golejewski** przedłożył wnioski Dyrekcyi co do wybudowania nowych oficyn w gmachu Towarzystwa. Magistrat lwowski zawiadomił Dyrekcyę Towarzystwa, że po dokładnem zbadaniu budynków w podwórzu realności pod l. 3, przy ulicy Karola Ludwika, a składających się z parterowej oficyny mieszkalnej, piekarni cukierniczej i magazynów, przekonał się, iż zabudowania te znajdują się pod względem budowniczo-ogniowym w tak złym stanie, że dalsze ich istnienie zagraża bezpieczeństwu publicznemu. Zarządził tedy magistrat, ażeby pod zagrożeniem delożowania z urzędu w terminie do 1 kwietnia 1884 zabudowania wskazane Dyrekcya wypróżnić kazała, a następnie przystąpiła bezzwłocznie do należytego odbudowania lub zburzenia tych budynków. Przeciwko temu orzeczeniu nie wniosła Dyrekcya odwołania, ponieważ rzeczone budynki znajdują się istotnie w najgorszym stanie, i przeto należy wykonać rozporządzenie magistratu, to jest, przystąpić do budowy nowych oficyn.

Według obliczeń inżynierów, budynki nowe przyniosą Towarzystwu 7 prc. czystego dochodu. Dyrekcya poleciła więc wypracowanie planów i kosztorysów i przedkłada je zgromadzeniu z następującemi wnioskami:

Zgromadzenie raczy uchwalić: 1) wybudowanie nowych oficyn według przedłożonych planów, o ile można w najkrótszym czasie; 2) na koszta tej budowy przyzwala się użycie kwoty aż do sumy 59.000 złr. albo z funduszu własnego, t. j. kapitału rezerwowego, albo przez zaciągnięcie na realność pożyczki z galicyjskiej kasy oszczędności.

Nad powyższemi wnioskami wszczęła się bardzo zajmująca rozprawa, w której wzięło udział 14 mowców, a którą dla braku miejsca pomijamy, zwłaszcza, że prawdopodobnie ponowi się jeszcze dzisiaj. Zaznaczamy tylko, że w ciągu dyskusyi hr. **Męciński** uczynił następujące wnioski: a) Nad powyższemi wnioskami Dyrekcyi, zgromadzenie, na razie, nie przystępuje do żadnej uchwały; b) Zgromadzenie wybierze natychmiast komisyę z 5 członków, która wspólnie z Dyrekcyą i Radą nadzorczą zastanowi się, czy należy budować oficyny, czy też bez budowania oficyn sprzedać jak najkorzystniej cały gmach; c) komisya zastanowi się także, czy po sprzedaży tego gmachu nie należałoby przystąpić do budowy nowego gmachu wyłącznie tylko dla celów Towarzystwa.

Po przeprowadzonej dyskusyi formalnej przyjęło zgromadzenie wnioski hr. Męcinskiego i wybrało komisyę z pp.: hr. Męcińskiego, Turnaua, Augustynowicza, Tretera i Wybranowskiego, która po zbadaniu wniosków Dyrekcyi i hr. Męcińskiego zda sprawę na następnem posiedzeniu.

JE. hr. **Russocki** przedłożył wnioski Dyrekcyi co do zmiany §. 1 regulaminu szacunkowego. Według §. 1 tego regulaminu podstawą do wymierzenia pożyczki jest podatek gruntowy i domowo-klasowy z dodatkiem jednej trzeciej części Obydwa te podatki uległy zmianie. Zachodzi więc potrzeba zastosowania regulaminu do ustaw obecnie obowiązujących. Wiadomo, że suma podatku gruntowego, opłacanego przez nasz kraj, znacznie została podwyższoną. Po wprowadzeniu jednej trzeci części dodatku patentem z 10 października 1849 wynosił u nas podatek gruntowy 3,690 677 zł.

Ces. patentem z 13 maja 1859 nałożony został dodatek wojenny w wysokości jednej szóstej części ordinaryum, który to dodatek ustawą finansową z 19 grudnia 1862 podwojono, następnie jednak ustawą finansową z d. 30 grudnia 1865 na trzy dwunastych części ordinaryum obniżono, tak iż w podatku gruntowym w naszym kraju dodatek ten trzy dwunastych czyli 25 prc. spowodował podwyższenie w sumie 922.664 zł. Odtąd więc, t. j. od r. 1866 aż do zaprowadzenia stałego podatku gruntowego — wynosiła cała należytość tego podatku 4,613.346 zł. Podatek gruntowy, zaprowadzony teraz na mocy ustawy z d. 24 maja 1869, wynosi 5,559.288 zł. Podwyższenie więc wynosi zł. 945.942.

Nasuwa się zatem pytanie, czy wobec takiego podwyższenia ogólnej sumy podatku gruntowego w całym kraju można przyjąć i nadal stokrotny podatek gruntowy za podstawę do wymierzenia pożyczki, pozostawiając Dyrekcyi władzę przyjęcia wyższej wartości, aż do 200-krotnego podatku, czy też te cyfry mają uledz zmianie. Dyrekcya przekonała się, że wartość majętności w różnych okolicach kraju, przyjęta do wymiaru pożyczki na podstawie oszacowania, dokonanego przez komisye szacunkowe Towarzystwa, nigdy nie jest niższą od 100-krotnego podatku gruntowego, wymierzonego według ustawy z 24 maja 1869, a najczęściej przewyższa 200-krotny podatek. Jeżeli zatem pozostawiony będzie 100-krotny podatek gruntowy jako normalna podstawa wymiaru pożyczki, to nie ma obawy, aby wartość na podstawie takiego iloczynu obliczona okazała się przesadzoną.

Można także pozostawić Dyrekcyi władzę udzielania pożyczek wyższych aż do 200-krotnego podatku, bez szczegółowego oszacowania, lecz na podstawie zasiągniętych informacyj co do wartości dóbr, gdyż czysty dochód katastralny, według którego wymierza się podatek gruntowy, jest obliczony w ten sposób, że przyjmuje się stan średniej, zwykłej kultury i gospodarstwo zwyczajne u większości rolników w dotyczącym okręgu klasyfikacyjnym, a wiadomo, że kultura i sposób gospodarowania są u nas na posiadłościach większych znacznie więcej rozwinięte, aniżeli w gospodarstwach włościańskich; Dyrekcya zaś, mając przy takim wyższym wymiarze pożyczki. opinię sąsiadów znających miejscowe stosunki, uwzględniając wiadomości o cenach kupna i czynszach dzierżawnych, wreszcie mając wskazówkę w oszacowaniach dokonanych w majątkach sąsiednich, będzie mogła oznaczyć wartość rzeczywistą majątku bez potrzeby formalnego oszacowania. Że takie upoważnienie Dyrekcyi przyjmowania wartości majątku aż do 200-krotnego stałego podatku nie jest niebezpiecznem, dowodzi okoliczność, że dotychczas mając władzę przyjmowania 200-krotnego prowizorycznego podatku, Dyrekcya jednak w wielu wypadkach z zachodniej części kraju nie przyjmowała 200-krotnego podatku jako wartość, lecz tylko 120-krotny, 150-krotny podatek i t, p. Co się tyczy podatku domowo-klasowego, to w obec znacznego podwyższenia nie może on już służyć za podstawę do obliczenia wartości majątku, zwłaszcza, gdy odnosi się tylko do budynków mieszkalnych, nie zaś gospodarczych a mogą zajść wypadki. że przy małym stosunkowo obszarze ziemi jest obszerny budynek mieszkalny, wysoko opodatkowany. Uważa jednak Dyrekcya w interesie bezpieczeństwa pożyczki za potrzebne wymagać, aby także ci właściciele, którzy biorą pożyczkę na podstawie iloczynu podatkowego, asekurowali budynki. Dyrekcya wnosi zatem: Zgromadzenie raczy uchwalić:

1). ustęp pierwszy §. 1 regulaminu dla szacowania hipotek znosi się w dotychczasowej osnowie i ma opiewać jak następuje:

„Za podstawę do wymierzenia pożyczki w listach zastawnych przyjęty będzie w regule stokrotny podatek gruntowy, według ustawy z 24 maja 1869 po załatwieniu reklamacyi ostatecznie obliczony, z dóbr na hipotekę ofiarowanych opłacać się mający. Dyrekcyi jednak przysłuża prawo, stosownie do §. 26 statutów, w wypadkach wyjątkowych, a mianowicie przy udzielaniu pożyczek na majątki leśne, sumę pożyczki wypadającej na podstawie 100 krotnego podatku, obniżyć“.

Dalsze ustępy tegoż §. 1 pozostają niezmienione.

2). do §. 14 regulaminu szacunkowego dodaje się ustęp następującej treści:

„Przy udzielaniu pożyczki na podstawie iloczynu podatkowego obowiązany jest właściciel hipoteki, jeżeli wartość dóbr w sumie wyższej aniżeli 100-krotny podatek gruntowy za podstawę wymiaru pożyczki przyjętą została, ubezpieczać budynki od ognia w wartości wynoszącej przynajmniej $^1/_{10}$ część wartości ziemi“.

Do drugiego ustępu wniósł p. Gniewosz poprawkę, a mianowicie, ażeby zamiast ostatnich słów: „w wartości wynoszącej przynajmniej $^1/_{10}$ część wartości ziemi“, wstawić słowa: „w tych warunkach i w tych wartościach, jakie Dyrekcya wskaże“.

Zgromadzenie przyjęło powyższe wnioski Dyrekcyi wraz z poprawką pana Gniewosza.

Przy końcu wczorajszego posiedzenia przedłożył p. St. **Gniewosz** ważne wnioski tyczące się zmian w statutach, regulaminie oszacowania i ordynacyi wyborczej. Projektowane przez komisye rewizyjną zmiany dążą do zapobieżenia, ażeby Towarzystwo nie straciło dotychczasowej swej cechy, polegającej na tem, iż członkami Towarzystwa mogą być **tylko właściciele większych posiadłości**. Tymczasem w skutek parcelacyi dóbr tabularnych obciążonych pożyczkę Towarzystwa, włościanie nabywający grunta rozparcelowanych dóbr stają się członkami Towarzystwa i posiadają głosy wirylne, nadające prawo wyboru delegatów. Już kilka było wypadków w których włościanie głosowali przy wyborze delegatów. Projektowane przez komisyę zmiany, mają sprowadzić całą sprawę na właściwe tory, ale po odczytaniu obszernego referatu przez p. **Gniewosza**, uchwaliło zgromadzenie na wniosek p. St. **Badeniego**, zbadać dokładniej i wszechstronnej całą sprawę W tym celu ma Dyrekcya wydrukować referat p. Gniewosza, przesłać go delegatom, i dopiero w przyszłym roku ma być ten przedmiot stanowczo załatwiony.

OSTATNIA POCZTA

Dzisiejsze posiedzenie delegatów Towarzystwa kredytowego ziemskiego rozpoczęło się o godzinie 12 w południe, wyborami członków Dyrekcyi. Zastępcą prezesa, na 3 lata, wybrany został 32 głosami na 61 głosujących, p. Jakób **Wiktor**, dotychczasowy dyrektor. P. Dawid **Abrahamowicz** otrzymał 23, a hr. **Golejewski** 6 głosów.

Dyrektorem, na 6 lat, w miejsce pana Wiktora, przy ponownem głosowaniu, został wybrany 35 głosami na 64 głosujących p. **Łępkowski**; hr. Scipio otrzymał 27 głosów, p. Pieńczykowski 1 głos; 1 kartka była próżna.

Godzina 1 z południa; odbywają się dalsze wybory.

Jak lat zeszłych tak i tego roku **Najj. Pan** uświetnił swoją obecnością przedwczoraj bal przemysłowców wiedeńskich. Byli również na balu Najd. **Cesarzewiczowstwo** i kilku Najd. Arcyksiążąt. **Najj. Pani** nie mogła przybyć z powodu lekkiej niedyspozycyi.

W komisyi wybranej dla uregulowania kongruy oświadczył przedwczoraj p minister wyznań i oświecenia baron **Conrad**, iż doniesienie dzienników, jakoby rząd zamierzał wnieść nowe przedło-

żenie kongruy, jest zupełnie bezpodstawnem. Owszem p. minister wezwał komisye, aby przedłożony jej projekt zechciała załatwić jak najrychlej. Po tem oświadczeniu komisya przeszła do dyskusyi i obradowała najpierw nad płacami duszpasterzy.

Według telegramu wiedeńskiego do *Politik* w sprawie statutu dla mającej się utworzyć przemysłowej komisyi krajowej w Galicyi przedłożono „komisyi centralnej dla szkół przemysłowych“ dwa projekta, jeden wypracowany przez galicyjski Wydział krajowy, drugi przez ministerstwo oświecenia. Obydwa projekta zgadzają się z sobą prawie zupełnie, tylko w tym punkcie, w którym jest mowa o stanowisku, jakie ma zająć komisya krajowa wobec szkół przemysłowych utrzymywanych przez państwo, zachodzi różnica zapatrywań. Komisya krajowa otrzymać ma następujący urzędowy tytuł: „Komisya krajowa dla spraw przemysłu domowego i rzemiosł w Galicyi“.

W sprawie organizacyi ruchu kolei państwowych pisze dzisiaj *Fremdenblatt*: Ostateczne zamknięcie obrad nad statutem dla organizacyi ruchu kolei państwowych doznało chwilowej zwłoki, a to w skutek słabości p. ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba, która nie pozwoliła mu brać udziału w ostatnich konferencyach. Ostateczne jednak załatwienie operatu nastąpi niebawem: w każdym razie w przeciągu dwóch tygodni należy spodziewać się ogłoszenia sankcyonowanego przez Najj. Pana statutu. Co się tyczy ducha przyszłej organizacyi kolei państwowych, to w tej mierze pisaliśmy niejednokrotnie, a dzisiaj możemy tylko powtórzyć, iż zachowaną jest w niej skrupulatnie zasada jednolitego kierownictwa w administracyi.

Według najświeższych doniesień z Pesztu ostatnie niepowodzenie w Izbie węgierskiej ministra sprawiedliwości Paulera nie pociągnie za sobą żadnych następstw. O dymisyi tego ministra nie ma absolutnie mowy.

W kołach deputowanych sejmu pruskiego krąży od dni kilku wiadomość o bliskiem ułaskawieniu arcybiskupa kolońskiego ks. Melchersa.

Ks. kanclerz powrócić ma do Berlina dopiero w pierwszych dniach przyszłego miesiąca, gdyż obrady szczegółowe nad przedłożeniami podatkowemi w Izbie pruskiej, w których chce wziąć udział ks. Bismarck, rozpoczną się dopiero w połowie marca.

Dzienniki madryckie donoszą, że w pierwszych dniach kwietnia organ rządowy ogłosi dekret rozwiązujący Izbę hiszpańską, tudzież dekret rozpisujący nowe wybory na 10 maja. Nowe kortezy mają się zebrać w pierwszych dniach czerwca.

W Paryżu otrzymano z Tonkinu wiadomość od generała Millota, który zapewnia, że siły zbrojne, któremi rozporządza, wystarczą do podjęcia decydującego działania. Admirał Courbet wysłał do Francyi jako trofea zwycięstwa sześć dział zdobytych pod Sontayem.

Komisya Izby dla reformy podatków chce utrzymać koniecznie swój wniosek opodatkowania renty państwowej. *République Fançaise* występuje z dosadnem ostrzeżeniem przeciw realizowaniu tego projektu, któryby dopiero sprowadził naprawdę upadek wszystkich narodowych gałęzi ekonomicznych, gdyż wszyscy wycofaliby kapitały swoje z przedsiębiorstw w razie obniżenia kursu renty. Wszystkie socyalne i polityczne interesa państwa zawisły od kredytu publicznego, którego podkopanie groziłoby niebezpieczeństwem.

W komisyi ekonomicznej zdawał sprawę gubernator Crédit, Foncier, Christophle, z przesilenia bankowego i wykazał, że stan pożyczek na budowlach nie jest bynajmniej zagrożony, że zrealizowanie ich idzie powolnie, ale bez sekwestru i że roboty mogą być i dalej prowadzone z tem samem umiarkowaniem.

Dzienniki francuskie, prawie bez różnicy odcieni frakcyjnych, przepowiadają nietrwałość świeżo inaugurowanym stosunkom rossyjsko-niemieckim.

Proklamacya Gordona wywołała w prasie angielskiej ponowną burzę przeciw gabinetowi Gladstona. Tylko liberalne dzienniki bronią Gordona i polityki ministerstwa przeciw wycieczkom opozycyi, która Gordona nazywa „spirytystycznym“ sędzią polubownym.

Według *Times* Gordon po wydaniu proklamacyi ukonstytuował w Chartumie Radę z dygnitarzy arabskich i ułatwił wszystko, ażeby odwrót wojsk egipskich odbył się bez rozlewu krwi.

Bradlaugh został w Northampton wybrany ponownie 3922 głosów, kontrkandydatem był konsekwatysta Richards, który otrzymał 3488 głosów.

Według doniesienia z Konstantynopola do *Pol. Corr.* w miastach Monastyrze, Ochridzie, Pelagoni i Debri przyszło w pośród ludności greckiej do burzliwych demonstracyj z powodu zatargu między Portą a patryarchatem ekumenicznym. Równocześnie wysłano energiczne petycye w tej sprawie do sułtana. Porta postanowiła w skutek tych objawów wysłać wojska do miejscowości zagrożonych.

Prócz tego, jak zapewnia *Polit. Corresp.*, zarządziła Porta dalsze wysyłki sił zbrojnych na wybrzeża arabskie morza Czerwonego.

Zaproponowany przez Hiszpanię nowy poseł przy Kwirynale Lasala nie został przez Manciniego aprobowany z powodu aspiracyj reakcyjnych, jak się wyraził włoski minister spraw zagranicznych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 lutego. W komisyi podatkowej Izby deputowanych oświadczył reprezentant rządowy, iż rząd zajęty jest obecnie wypracowaniem ustawy o poborze podatków i przedłoży ją, ile możności jak najrychlej pełnej Izbie.

Petersburg, 21 lutego. Wczorajszym ukazem carskim do senatu, Saburow został mianowany senatorem z pozostawieniem go na etacie funkcyonaryuszów ministerstwa spraw zagranicznych. Dalej, ks. Orłow został mianowany ambasadorem w Berlinie, Mohrenheim ambasadorem w Paryżu, a Sziszkin dotychczasowy poseł w Atenach, posłem w Sztokholmie.

Belgrad, 21go lutego. Pismo królewskie wystosowane do ministra wojny Petrowicza, dziękuje mu za usługi przy reorganizacyi armii, podniesieniu karności i stłumieniu powstania. Król równocześnie udzielił Petrowiczowi order „Takowy“ klasy pierwszej z mieczami.

Rzym, 21 lutego. Wśród obrad w Izbie poselskiej nad przedłożeniem o reorganizacyi wyższych zakładów naukowych, przy artykule, w którym mowa o wolności nauczania, jaka ma przysługiwać profesorom, wniesiono kilka poprawek. Po dłuższej dyskusyi przyjęto zaproponowany przez Martiniego zwykły porządek dzienny, na co zgodził się minister oświaty i całe ministerstwo, które oświadczyło w tej sprawie solidarność z ministrem oświaty. W imiennem głosowaniu przyjęto porządek dzienny 122 głosami przeciw 86 głosom.

Rzym, 21 lutego. Watykan postanowił w zasadzie utworzyć administracyjne urzędy centralne dla Propagandy, prawdopodobnie w Londynie, Paryżu, Wiedniu, Bombaju i Północnej Ameryce. Watykan zamierza także w celach represyjnych zastąpić większą część misyonarzy włoskich francuskimi i austryackimi.

Londyn, 21 lutego. Wszystkie siły zbrojne z wyjątkiem oczekiwanych z Ade, tudzież wojska marynarki wysłanego z Malty, a które ma jutro przybyć, zostały już zupełnie skoncentrowane w Suakimie. Wymarsz do Tokaru rozpoczyna się w sobotę.

Do biura Reutera donoszą z Shanghai: Obiega pogłoska, że w Mongolii wybuchło powstanie.

Londyn, 21 lutego. Do *Biura Reutera* telegrafują z Kairu: Proklamacya Gordona postanawia co do handlu niewolnikami, iż handel ten, którego zniesienie tyle wywołało niechęci i niezadowolenia pomiędzy ludnością, znowu jest dozwolonym. Publicznym wywoływaczom poruczono, aby zarządzenie to podali do publicznej wiadomości. Każdy, kto posiada służącego, może uważać go odtąd za własność, sprzedać lub darować.

Do Assuanu wysłano dwa pułki brytyjskie wraz z dwoma batalionami egipskiemi, zostającemi pod komendą oficerów angielskich.

Wiedeń, 22 lutego. (*Tel. pr.*) *Wiener Ztg.* donosi: Koncepista dyrekcyi policyi we Lwowie, Małecki, został mianowany komisarzem policyi.

Wieden, 22 lutego. (*Tel. pryw.*) Słychać, że dep. Schönerer na dzisiejszem posiedzeniu Izby dep. wniesie interpelacyę w sprawie ostatecznego załatwienia prac komisyi, której poruczono rozpatrzyć się w aktach byłego dep. Kamińskiego.

Przeważna większość zjednoczonej lewicy będzie głosowała przeciw przedłożeniu rządowemu, w sprawie uregulowania eksploatacyi oleju skalnego w Galicyi.

Berlin, 22 lutego. (*Tel. pryw.*) Organa rządowe i konserwatywne uderzają ostro na posła amerykańskiego. Zdaje się ze wszystkiego, iż chcianoby zniewolić go do ustąpienia.

Inspirowany widocznie artykuł *Post* twierdzi, że główny powód zbliżenia się Rossyi do Niemiec i Austryi upatrywać należy w wewnętrznem położeniu carstwa. Rząd rossyjski wie o tem, że nie może się osłabiać wdawaniem się w eksperymenta konstytucyjne, lecz, stojąc na stanowisku nowoczesnego absolutyzmu, winien powstrzymywać niesłychaną korupcyę. Srodkiem ratunku jest przyłączenie się do środkowo-europejskiego związku, w którymby Rossya mogła zająć stanowisko mocarstwa równouprawnionego. Wówczas dopiero byłoby możliwem izolowanie tego mocarstwa, które w obecnem ukształtowaniu się koncertu europejskiego upatruje tylko stan prowizoryczny.

Petersburg, 22 lutego (*Tel. pr.*) Otwarte w poniedziałek zgromadzenie szlachty obradowało nad ustawą, mającą określić kompetencye zebrania szlachty. Zgromadzeni uchwalili wznowić petycye z r. 1881, która domagała się zniesienia ograniczenia praw szlachty. W końcu zebranie przyjęło adres do cara, w którym wyrażono podziękowanie z powodu przemowy cara do deputacyi włościańskiej, przybyłej na uroczystość koronacyjną.

Londyn, 22 lutego. Izba lordów pomimo opozycyi rządu przyjęła kilka poprawek do bilu o dowozie bydła, a mianowicie co do zakazu dowozu bydła, tudzież co do nieustającej mocy obowiązującej bilu, zamiast dwuletniej, jak chciał projekt rządowy.

W Izbie gmin oświadczył Fitzmaurice, że lord Dufferin otrzymał polecenie, dać do zrozumienia W. Porcie, że zwlekanie uregulowania zatargu z patryarchatem greckim jest ze stanowiska politycznego niekorzystnem dla Turcyi.

Bradlaugh oznajmił pisemnie, że nie pierwej zajmie w Izbie swoje krzesło, aż sądy rozstrzygną, czy forma, w jakiej złożył ostatnią przysięgę, jest legalna. Wniosek Northcotea, aby Bradlaugha wykluczyć od złożenia przysięgi i póty nie dopuścić go do obrad Izby, aż da przyrzeczenie, że nie będzie przeszkadzał dyskusyi, został przyjęty, pomimo opozycyi Gladstona. W skutek tego wydalił się Bradlaugh, zanosząc protest przeciw nieprawnemu prześladowaniu.

Suakim, 22 lutego. Okręt *Neera* z wojskiem osiadł na mieliźnie w oddaleniu 20 mil od Suakimu. Żołnierzy zabrały na pokład inne okręty. Okręt *Hella* postawiono na straży *Neery*.

Okręt przybyły z Trinkitatu przywiózł wiadomośc, że powstańcy ostrzeliwali go w chwili, gdy opuszczał przystań.

Dzisiaj na wschód Suakimu widziano 30 powstańców, zbliżających się ku miastu. Wysłany oddział spłoszył ich.

Budapeszt, 22 lutego. Dziś publikowano mordercom Majlatha wyrok śmierci i zawiadomiono ich by się na śmierć przygotowali.

Nowy York, 22 lutego. Nawiedzona burzą dystrykta południowych stanów całkiem spustoszone. Kilka małych miast uległo zupełnemu zniszczeniu. Wiele mężczyzn, kobiet i dzieci w zburzonych domach lub porwanych wichrem utraciło życie. Liczba ofiar dochodzi do 400, budynków zburzonych około 5000. Szkoda wynosi około milion dolarów.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, dnia 21 lutego 1884, godz. 1. min. 50. Alp. Tow. górn. 67·30, Węg. akcye kredyt. 309·75 Akcye anglo-austr. 114·80, Akcye banku Union 111·—, Akcye kolei Karola Ludwika 293·—, Akcye kolei północnej 266·50, Akcye kolei południowej 142·90. Akcye kolei Aföld 172·25, Akcye kolei Elżbiety 311·20, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 156·75. Wiedeńskie losy 126·75. Akcye kolei Rudolfa —.—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 99·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—, Losy regulacyi Cisy 113·10, Losy tureckie 20·20. Węgierska renta 90·25, Akcye banku związkowego 106·60 Akcye banku obrotowego —.—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowe 1 18$^1/_2$. Węgierskie losy, 115·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie ospałe.

Wiedeń, 21 lutego 1884, godzina 5 min. 34. Akcye kredytowe 307·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 293·75, Południowa —·—, Renta papierowa 79·62, Galicyjskie listy zastawne 101·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 59·50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.62.$^1/_2$ Rubel pap. —·— Usposokienie —.

Wiedeń, 22 lutego 1884 r., godzina 10 min. 36. Akcye kredytowe 307·—, Anglo-Austr. 115·75, Unionbank 111·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 142·80, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1850 —·—, Napoleondor 9·62.$^1/_2$ Rubel papierowy 1·18$^1/_2$. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 21go lutego Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·75 do 31 — zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·46 do 9·48 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 174·50 m., żyto —·— m., spiritus 48·— olej rzepakowy 65·— m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 259 kilgr. 48·75 fr, olej rzepakowy 76·35 fr., spiritus ·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —.—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj:** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 1 min. 53 po poł. pociąg lokalny Szczerzec-Lwów.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa
dnia 22go lutego 1884

Hotel George'a

Pp. I· Rakowski z Lisiczyniec. A. Garapich z Popowic. K. Masłowicz z Chołdowca. K. de Stolk z Rotterdamu.

Hotel Langa

Pp. N. Urbanowski z Poznania. W. Ustrzycki z Czelatycz. W. Lampecki z Komarna. J. Makarewicz z Uhrynowa.

Hotel Warszawski

Pp. B. Jaworski z Ostrowa. Dr. Czerlunczakiewicz z Krakowa. A. Jarosławski z Wiednia. E. Damm z Hamburga.

Hotel Angielski

Pp. J. Janicki z Ostrowca. D. Pogłodowski z Sutkowic. S. Szczepanowski z Peczeniżyna. M. Tupec z Tarnopola. Dr. I. Orzechowicz z Kalnikowa. Dr. S. Slama z Łańcuta

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 22 lutego 1884.

Barometr 737.06mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 1.7°C. Psychrometr wilgotny 1.4°C. Prężność pary 4.9mm. Wilgoć 94%. Zachmurzenie 10. Wiatr W3. Ozon 7.

Temperatura powietrza 1.4°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 763.06mm.

Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 2.4 C.

Najniższa temperatura w nocy — 1.7°C.

Ilość opadu mierzonego o 7 g. 1.5mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49^0 50' \ \lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 23 lutego 1884

E. $= + 13^m\ 37,^s_{03}$. $\Theta^0 = 22^h\ 10^m\ 55,^s_{09}$.

Zachód słońca 22go lutego 5h. 27m., 8; wschód 18h. 58m., 4.

W lutym nastąpi pierwsza kwadra księżyca 3d 19h 3,m 3; pełnia 10d 18h 24,m 0; ostatnia kwadra 18d 16h 48,m 8; nów 26d 8h 11,m 1.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 4d 10h, 5 i 29d 19h, 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 17d 21h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały luty dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

21 lutego 1884.	[illegible]	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	32,06	32,65	32,65
Stan termometru suchego w st. Cels.	+1,0	+1,0	+0,4
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	+0,2	+0,6	+0,4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	4,33	4,36	4,7
Wilgotność powietrza względna w %.	85	92	100
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	w.	w.	w.
Moc wiatru.	4	2	1
Ilość opada mierzona o 2h 1,mm2 krupy.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + 1,4.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 1,8.			

(N. B. 22/2 1884 od 12h w połud., do 12h w połud. 23/2).

Przy wietrze północno-zachodnim i temperaturze wyższej od średniej lutego, niebo zamglone, powietrze wilgotne, jutro pogoda możliwa.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 21 lutego 1884.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	292	50	295	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	171	50	174	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	252	—	257	—
2. List. zast. za 10 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	70	99	70
„ „ „ 4 pr. w. a.	90	25	91	25
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	70	99	70
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	85	60	86	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	75	100	75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ 5 pr. wa.	—	—	—	—
Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	75	100	75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	—	—	—	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	89	75	90	75
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	22	—	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	61	5	71
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	85	9	95
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	17	1	19
100 marek niemieckich	59	—	59	75
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze.	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 18 lutego 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	79.70	79.85
luty-sierpień	79.80	79.95
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.50	80.65
kwiecień-październik	80.80	80.95
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123.—	123.50
„ „ 1860 po 500 złr. w.a. 5pr.	135.75	136.—
„ „ 1860 po 100 złr 5 pr	144.50	145.50
„ „ 1864 po 100 złr.	172.40	172.90
„ „ 1864 po 50 złr.	172.—	172.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	37.—	40.—
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	150.—	151.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	95 —	95.15
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	101.40	101.60
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	100.—	101.—
Galicyi	100.—	100.50
Niższej Austryi	106.—	107.—
Siedmiogrodu	100.25	101 —
Węgier	100.75	101.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114.—	114.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	307 30	307.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	820.—	8[illegible]5.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	842.—	844.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	564.—	567.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	229 50	230.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m. k.	2680.—	2682.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	293.—	293.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	172.50	173.—
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	309.75	310.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	142.70	143. -
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	165.—	165.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.—	96.50
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	97.75	98.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	100. -	101.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.10
„ „ „ „ po 5 prc.	98.50	98.75
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	98.50	98.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	101.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.—	102.30
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.50	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	97.90	98 20
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	96.50	97.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.25	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.40	99.80
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	98.30	98.70
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	96.—	96.25
— — z r. 1867	100.90	101.50
z r. 1868	96 60	96.90
z r. 1872	95.50	96.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	95.75	96.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	173.—	173.50
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	—. -
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111 —	111.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.25	40.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 —	37.50
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 —	12.25
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.30	6.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	53.25	53.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.50	49.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	—.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.55	121.65
Paryż za 100 fr.	48.12.50	48.17.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.70.—	5.72.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.61.—	9.62.—
Rossyjski imperyał	9.88.—	9.89.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 21 lutego 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	60
„ „ — „ — w srebrze	80	70
Renta w złocie	101	35
5 prc. austr. renta marcowa	94	05
Akcye banku wiedeńskiego	845	—
„ „ kredytowego	307	—
Londyn	121	70
Srebro	—	—
Napoleondor	9	62½
Dukat cesarski men.	5	71
100 marek niemieckich	59	40

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 10743. (1034 2—3.)

Stanisław Pawlikowski, gospodarz z Leśnicy, uchwałąc. k. Sądu obwodowego w Nowym sączu z dnia 3 listopada 1883 l. 6472 za marnotrawcę został uznany Kuratorem jego ustanowiono Jędrzeja Szewczyka Piętkę z Gronia.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowytarg, dnia 22 listopada 1883.

L. 5655. (1067 2—3)

Dla Kiry Kotyka, gospodarza z Lachoczewia, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z d. 28 listopada 1883 l. 15353 za marnotrawcę uznanego, ustanowiono Wasyla Koczana, gospodarza z Zachoczewia, kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.
Baligród, dnia 16 grudnia 1883.

L. 1205. (948 3—3)

Wasyl Humeniuk, włościanin z Tehlowa, uznany został marnotrawcą, a kuratorem ustanowiony Petro Sawczuk z Tehlowa Co się do wiadomości podaje.

C. k. sąd powiatowy.
Uhnów, dnia 7go lutego 1884.

Wyroki prasowe.

L. 1377/k. (1043)

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie, orzekł dnia 29 stycznia 1884, do l. 1714, na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa w Rzeszowie. i w skutek zażalenia jej przeciw orzeczeniu c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie, z dnia 18 stycznia 1884, do l. 607, że artykuł pod tytułem „sprawa Dynowska", umieszczony na 5 stronicy n. 1. czasopisma peryodycznego „Kuryer Rzeszowski", dnia 13 stycznia 1884. r. poczynający się od słów, „mimo licznych listów", a kończący się słowami, „dochód z propinacyi Dynowskiej" stanowi istotę czynu występku z §. 300 uk. i w myśl §. 493 pk. dalszego rozpowszechnienia tego artykułu się zabrania.

Rzeszów, dnia 12 lutego 1884.

L· 2309 (1036)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł, na mocy §.§. 489 i 493 i sp. k. i § 37. up ze treść artykułu umieszczonego w nrze czasopisma z dnia 188 pod napisem, „broszury pod tytułem: „Socyalizm i polityczeskaja borba. K. Plechanowa, cina 75 kop Żenewa Typografia hruppy: Psobożdenja Truda 1883" zawiera znamiona występku z § 305 uk., zatem usprawiedliwioną jest za zarządzona przez c. k. prokuratora rzadowego konfiskata tego czasopisma W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, 13 lutego 1884.

L. 2473. (1112)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i § 37 up, że treść artykułów umieszczonych w nrze 3 czasopisma: „Nowe Zerkało" z dnia 1/13go lutego 1884 pod napisem: „Rozmowa ks. Silwestra so Kaczałoju", włącznie z illustracyą pod napisem: „na musztri u Patriw", zawiera znamiona występku z § 191 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rzadowego konfiskata tego czasopisma. W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 16 lutego 1884.

Upadłości.

L. 3. (1154 1—3)

W sprawie konkursu Jakóba Liebermana postanawiam do rozprawy nad rachunkiem przez zarządcę masy konkursawej przedłożonym i projektem podziału funduszu między wierzycieli termin na 6 marca 1884 o 10 godz. rano na który wierzycieli zawzywam

Rawa, dnia 9 lutego 1884.

Komisarz konkursowy
Walter

L. 7657. (1131 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1. D. p p. położony majątek Leiba Wahla, handlarza towarami bławatnemi w Szczercu.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. adjunktowi sądowemu Bortnikowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana dr. Sokala adw. we Lwowie wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 4 marca 1884, godzinę 4 po południu w tut. sądzie, w biurze nr. 11.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 marca 1884, i podać ją na terminie na dzień 15 kwietnia 1884 godzinę 11 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był już wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c k. sądu krajowego
Lwów, dnia 18 lutego 1884.

L. 32 (1147 1—3)

Wierzycieli masy rozbiorowej S. Teller et S. Fröhlich uwiadamiam, iż poprawiony projekt rozdziału masy i rachunek dodatkowy należytości zarządcy masy u tegoż lub u mnie przejrzeć lub odpisać, a swe uwagi w myśl §. 176 u. k. do dnia 29 lutego 1884 do komisarza konkursowego wnieść mogą.

Do rozprawy na wniesione uwagi wyznaczam zarazem termin na dzień 7 marca 1884 o godzinie 10 rano w biurze VII na którym też ustalenie dodatkowo policzonych należytości zarządcy masy w ślad § 144 i 161 u. k. nastąpi.

Rzeszów, 16 lutego 1884.
Komisarz konkursowy przy ck. sądzie obwod.

Licytacye.

L. 5217. (1162)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w dniu 6go marca 1884 godz. 11 przed południem w sali rozpraw odbędzie się publiczna sprzedaż wierzytelności masy rozbiorowej J. Kramera w łącznej wartości 1068 zł. 24 ct. ryczałtowo na jednym terminie za jakąbądź cenę.

Lwów, 9 lutego 1884.

Licytacye.

L. 9315. (1068 2—3)

Dnia 3 marca, 7 kwietnia i 5 maja 1884, o godzinie 10 z rana, odbędzie się przymusowa licytacya nietabularnej realności masy leżącej Prokopa Melnyczenko Nr. 5 w Weleśnicy górnej, na rzecz pretensyi Izaka Kerznera. Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 362 złr. dopuszcza na dopiero na trzecim terminie. Wadyum 36 złr. 20 ct.

Resztę warunków można przeglądnąć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 12. grudnia 1883.

L. 9293. (1072 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kred. włośc. we Lwowie 100 złr. wa. z pn. odbędzie się w trzech terminach a to: 3 marca, 7 kwietnia i 5go maja 1884 każdym razem o 10tej godzinie przed południem publiczny przymusowy przetarg realności pod lk. 436/242 w Nadwórnie położonej dłużnika Iwika Koczerzuk własnej. Ceną wywołania stanowi kwota 150 zł. wa.

Bliższe warunki mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 29 listopada 1883.

L. 6340. (1122 2—3)

Odnośnie do obwieszczenia zawartego w Nr. 256, 257, 259 Gazety Lwowskiej, podaje się do wiadomości, że się do licytacyjnej sprzedaży nietabularnej realności Franciszka Jankowskiego, położonej w Nadwórnie pod l. k. 1049 na rzecz pretetensyi Jana i Maryi Kostrzewskich pr. 100 złr. trzy terminy, na dzień 3 marca, 7 kwietnia i 6 maja 1884, o 10 godzinie przed południem wyznacza.

Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 750 złr. dopuszczalna dopiero na trzecim terminie. Wadyum 75 złr. Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna, 30 grudnia 1883.

L. 4596/82. (1125 3—3)

W dniach 28 lutego, 27 marca i 8go maja 1884, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr kon. 74 subrep. w Sołotwinie położonej dłużników Mikołaja i Magdy Rybluków własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 12 rat po 3 złr. wa. i resztujący kapitał 28 zł. 28 ct. w. a. zpn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 100 złr.

Wadyum wynosi 10prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 30 grudnia 1883.

L. 14285. (1080 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kredyt. ziemskiego w kwocie 51889 zł. 59 ct. z pn. dnia 28 lutego, 3go kwietnia i 1 maja 1884 każdym razem o 10 godz. przed południem w lokalu tutejszego ck. sądu obwodowego odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż 1 schedy dóbr Tomaszowce i Dąbrowa wedle Dom. 435 p. 148 n. 26 haer. Kordyana i Zofii ze Suchodolskich małż. Ujejskich własnych pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 106700 zł. wa.

2. Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

3. Na wyznaczonych terminach dobra powyższe tylko wyżej ceny szacunkowej będą sprzedane a gdyby za wyższą cenę aniżeli wartość szacunkowa sprzedane nie zostały, do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 15 maja 1884 z tą uwagą, że niestający na termin wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stających przystępujący uważani będą

Dalsze warunki i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych którymby uchwała licytacyę dozwalająca lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, lub którzyby prawo rzeczowe na powyższe dobra po dniu 8 września 1883 nabyli, ustanawia się kuratorem adw dr. Szydłowskiego ze substytucyą adw dr. Lardacha.

Stanisławów, 31 grudnia 1883.

L. 3696. (281 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żydaczowie oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej Jana Jankowskiego przeciw Herszowi Horn pto 77 ct. i 100 zł. aw. zpn. przedsięweźmie w dniu 28 lutego i 27 marca 1884 każdym razem o godz 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż posiadłości wyk. hip. 148 ksiąg gruntowych gminy Cucułowce objętej dłużnika własnej z tem, że na tych terminach sprzedaż niżej ceny szacunkowej nie nastąpi.

W razie nie sprzedania rzeczonej posiadłości do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 27 marca 1884 o godz 4 po południu wyznaczony. Cena szacunkowa 310 zł. wadyum 31 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem dla niewiadomych z wyciągu tabularnego wierzycieli ustanowiony Aleksander Tabaka z Pczan.

Żydaczów, 2 grudnia 1883.

L. 2519. (291 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia, że dnia 29 lutego 1884 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tymże sądzie licytacya realności pod lk. 41 w Szczutkowie położonej Iwana Czały własnej na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie ku zaspokojeniu kwoty 216 zł. 30 ct. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa rzeczonej realności w kwocie 500 złr. a. w. Sprzedaż odbędzie się na jednym terminie także i niżej ceny szacunkowej za jakąbądź kwotę.

Dalsze waranki licytacyjne do przejrzenia w tutejszo-sądowej registraturze.

Lubaczów, dnia 30 września 1883.

L. 4654. (606 3—3)

Na pokrycie pretensyi Chaskla Engelberga w kwocie 50 złr. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 28 lutego 31 marca i 30 kwietnia 1884 każdym razem o godzinie 10tej z rana publiczna sprzedaż gruntu pod l. k. 418 w Woli Raniżowskiej położonego nieobjętej masy spadkowej po ś. p. Franciszku Puzin własnego ciała tabularnego nie stanowiącego. Cena wywołania stanowi kwotę 70 zł. wa wadyum 7 zł. wa.

Dla nieznanych wierzycieli lub dla tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora w osobie Jędrzeja Krzaka w Woli Raniżowskiej.

Dalsze warunki i protokół oszacowania przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Sokołów, dnia 11 grudnia 1883.

L. 14380. (8416 3—3)

Dnia 27 marca 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 68 objętej w Babinie powiecie samborskim położonej w sprawie Eizika Bergnera przeciw Michałowi Kuzbytowi pto 215 zł. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1074 zł. aw., wadyum 107 zł 40 ct.

Przy powyższym terminie realność ta nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratorem adw. dr. Budzynowskiego z substytucyą adw. dr. Steuermana w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 27 listopada 1883.

L. 10618. (561 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 70 złr. i 14 zł. z 6 prc. odsetkami od 19 września 1877 i kosztami w łącznej kwocie 48 zł. 40 ct. wa. przez Ksenkę Głowiak przeciw Pawłowi Szumańskiemu wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 28 lutego i 3go kwietnia 1884 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika w Glinnie w Starostwie lwowskiem położonej. wyk. hip. l. 154 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 82 zł., zakład wynosi 8 zł. 20 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 3go kwietnia 1884 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 1 grudnia 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 24 grudnia 1883

L. 13548. (432 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że w dniach 28 lutego, 3 kwietnia i 1 maja 1884 każdym razem o godz. 10 w lokalu tutejszego sądu odbędzie się na zaspokojenie pretensyi banku austr. węgr. w kwocie 16735 zł. 22 ct. w. a zpn. przeciw Janowi i Natalii Grodzickim przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dobr Sapahów w okręgu stanisławowskiego c. k. starostwa położonych wedle wykazu 11 księgi większych posiadłości dłużników Jana i Natalii Grodzickich własnych, pod następującemi warunkami: 1) cena wywołania wartość szacunkowa 40.000 zł. przy pierwszym i drugim terminie dobra te nie niżej wartości szacunkowej a przy terminie trzecim nie niżej kwoty 25 000 zł. będą sprzedane; 2) wadyum 10 prc. wartości szacunkowej; 3) dalsze warunki jakoteż wyciąg z księgi grnntowej mogą być w registraturze przejrzane.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 17 września 1883 jako dniu wystawienia wyciągu z księgi gruntowej jakiegokolwiek prawa nabyli, przez edykta i do rąk kuratora równocześnie w osobie adwok. dr. Łubińskiego ze substytucyą dr. Katzenellenbogena ustanowionego.

Stanisławów, 7 grudnia 1883.

L. 10348. (860 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie, podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia sumy 550 zł. zpn. na rzecz Dawida Nussima Bauera, odbędzie się dnia 28 lutego, 27 marca i 28 kwietnia 1884, o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż publiczna realności dłużnika Aftanazego Dudy własnych wyk. hip. l. 96 w całości, l. 97 w 6/12, zaś l. 25 w 5/40 częściach gminy Koniuszki objętych.

Cena wywołania, poniżej której realności te na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie zostaną 2755 zł.

Wadyum 275 zł. 50 ct. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej. Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 29 listopada 1883, prawa zastawu uzyskali, lub którym by uchwała licytacyę dozwalająca z jakiego kolwiek powodu, doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora ad actum w osobie p. Hilarego Sawczyńskiego z Rohatyna.

Rohatyn, 31 grudnia 1883.

L. 7991. (8482 3—3)

W dniach 26 lutego, 27 marca i 28go kwietnia 1884 każdym razem o 10tej godz. przed południem odbędzie się w tut. sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Hawryły i Naśki Ryżuków pod l. k 14/48 w Akreszorach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Moszka Schera w kwocie 156 złr. w. a. Cena szacunkowa wynosi 400 zł., zakład 40 zł. aw.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Teofila Jaromeckiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego

Peczeniżyn, dnia 31 grudnia 1882.

L. 4390. (1070 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościan. w kwocie 150 zł. odbędzie się w terminach a to 3 marca, 7 kwietnia i 5 maja 1884 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczny przymusowy przetarg realności pod l. n. 365 st. 270 w Nadwórnie położonej. dłużników Oleksy i Paraski Muszaków własnej. Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł., wadyum wynosi 30 zł.

Bliższe warunki moga być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 6 grudnia 1883.

L. 4389. (1069 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwornie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 150 zł. odbędzie się w terminach a to 3 marca, 7 kwietnia i 5 maja 1884 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczny przymusowy przetarg realności pod lk. 45 w Pniowiu położonej, dłużnika Ilka Połatajko własnej. — Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł wa., wadyum wynosi 25 zł.

Bliższe warunki mogą byc w registraturze sądowej przejrzane.

C k. sąd powiatowy

Nadworna, 12 grudnia 1883.

L. 8312. (1140 1—3)

W żywieckim sądzie powiatowym odbędzie się w dniach 5 marca, 2 kwietnia i 7 maja 1884 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż połowy niehipotecznej realności pod nr. C. 382 w Żywcu położonej, Jana Staszkiewicza własnej, na zaspokojenie należytości wekslowej masy spadkowej po śp. Reginie Chwostkowej w kwocie 600 zł. zpn.

Cena wywołania 1079 złr., poręczne 110 zł. Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Bogdani w Żywcu.

Resztę warunków protokół zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze tutejszej.

C. k. sąd powiatowy

Żywiec, dnia 15 grudnia 1883.

L. 12738 (332 2—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 28 lutego i 31go marca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu tutejszego sądu odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nr. 25 w Gorlicach położonej wykazem hip. l. 18 objętej własność Czarny Blumenkrancowej stanowiącej na zaspokojenie pretensyi Lischego Weinbergera w sumie 370 zł. wa

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 7570 złr. 95 ct aw., wadyum 758 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych tej realności jest ustanowiony dr. Czesław Sleczkowski adwokat w Gorlicach.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice dnia 19 listopada 1883.

Konkursa.

L. 8973. (1163)

Celem obsadzenia posady starszego zarządcy górniczego w VIII klasie rangi, ewentualnie zarządcy górniczego w IX klasie rangi, ewentualnie górmistrza w X klasie rangi, ewentualnie asystenta w XI klasie rangi, w etacie zachodnich galicyjskich zarządów salinarnych.

Z każdą z tych posad są połączone wolne pomieszkanie z pozostawieniem połowy dodatku aktywalnego, pobór pewnej ilości węgla kam. za opłarą połowy kosztów zakładowych, systemizowanego deputatu soli i obowiązek złożenia kaucyi służbowej w kwocie jednorocznej płacy rocznej.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają wnieść udokumentowane podania szczególnie z udowodnieniem ukończonych studyów akademii górniczej, praktyki w zawodzie solno-górniczym, dotychczasowej służby, dokładnej znajomości języków polskiego i niemieckiego, w przeciągu czterech tygodni w drodze przepisanej do Prezydyum c. k. gal. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 10 lutego 1884.

L. 11521. (1164)

Obsadzone będą posady dwóch nieadjutowanych elewów ewidencyjnych dla których wyznaczone są miejsca służbowe we Lwowie i w Kołomyi. Nieadjutowani elewowie ewidencyjni traktowani będą przy podróżach i przesiedleniach według przepisów stosownie do art. III ust. z dnia 23 maja 1883 (dz. u. p. 84) dla urzędników ewidencyjnych XItej klasy rangi obowiązujących.

Po jednorocznej zupełnie zadowalniającej próbie służby, mogą takowi być zaprzysiężeni i mogą się posunąć w miarę opróżnienia posad, na posadę elewa ewidencyjnego pobierającego adjutum rocznych 500 ewentualnie 600 złr., jeżeli będą posiadać potrzebne ku temu warunki.

Przy obsadzeniu posady nieadjutowanego elewa ewidencyjnego mogą tylko tacy kandydaci być uwzględnieni, którzy z dobrym postępem ukończyli studya w szkole politechnicznej, fizycznie są zupełnie silni i posiadają znajomość języków krajowych.

Kandydaci mają swe należycie udokumentowane i ostemplowane, tudzież w rewers sustentacyjny zaopatrzone podania wnieść w terminie trzech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

C k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 18 lutego 1884

L. 4649. (1107 2—3)

Konkurs

na posady: 1) jednego, ewentualnie więcej konduktorów pocztowych w tymczasowym charakterze, za wynagrodzeniem 400 złr., 25 prc dodatkiem czynnej służby i dodatkami na ekwipowanie i pomieszkanie po 50 złr. w. a., za kaucyą 400 złr.

2) dwóch woźnych przy c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów, z poborami rocznych 400 zł., 25 prc. dodatkiem czynnej służby i suknią służbową, za kaucyą 200 złr.

3) listonoszów i woźnych pocztowych w charakterze tymczasowym za wynagrodzeniem 350 złr aw., 25 prc. dadatkiem czynnej służby, tymczasowym dodatkiem służbowym 112 złr. 50 cnt., względnie 50 złr. i z suknią służbową, za kaucyą 300 złr względnie 200 złr.

Podania należy wnieść do czterech tygodni w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 17 lutego 1884.

L. 7251.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, w myśl §. 49 instrukcyi do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w r. 1884 w Galicyi.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
			Marcu	Kwietniu	Marcu	Kwietniu	
		Stryj	18. Dolina	5. Kałusz	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Stryj
		Dolina		29. Stryj	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4.	Dolina
	1	Kałusz				7, 8, 9, 10. 15, 16, 17, 23, 24, 25, 26, 28.	Kałusz
9.	1	Żydaczów	29 lutego Żydaczów. 16 marca Stryj		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.		Żydaczów
		Brzozów	2. Brzozów		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15.		Brzozów
		Dobromil	16. Dobromil		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28.		Dobromil
10.	1	Przemyśl	29. Przemyśl		31.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12	Przemyśl
		Bochnia	2. Bochnia		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Bochnia
		Chrzanów	18. Chrzanów	3 Kraków	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31	1, 2.	Chrzanów
	1	Kraków powiat				4, 5, 7, 8, 9, 10, 11.	Kraków
		Wieliczka	2. Wieliczka		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15		Wieliczka
13.	1	Kraków miasto	16. Kraków		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27.		Kraków
		Skałat	29 lutego Skałat	6. Zbaraż	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15		Skałat
		Tarnopol	16 Tarnopol	26 Tarnopol	17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5	Tarnopol
	1	Zbaraż				7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 23, 24, 25.	Zbaraż
15.	1	Trembowla	18. Trembowla	2 Tarnopol	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1.	Trembowla
		Gorlice	2. Gorlice		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.		Gorlice
		Grybów	16. Grybów.		17. 18, 19, 20, 21, 22, 24.		Grybów
	1	Limanowa	25. Limanowa	9. Nowy Sącz	26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5, 7. 8.	Limanowa
		Nowy targ	2. Nowytarg		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.		Nowy targ
20.	1	Nowy Sącz	16. Nowy Sącz		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3.	Nowy Sącz
		Kołomyja	23. Kossów		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22.		Kołomyja
	1	Kossów			24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5.	Kossów
24.	1	Śniatyn	29 lutego Śniatyn 13 marca Kołomyja		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12.		Śniatyn
		Lwów miasto			1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20.		Lwów
	1	Lwów powiat			21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 15.	Lwów
		Żółkiew	29 lutego Żółkiew	2. Lwów	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.		Żółkiew
30.	1	Sokal	16 marca Sokal		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1.	Sokal
		Tarnobrzeg	2. Tarnobrzeg		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13.		Tarnobrzeg
		Mielec	14. Mielec		15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28.		Mielec
	1	Kolbuszowa	29. Kolbuszowa	12. Rzeszów	31.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11.	Kolbuszowa
		Ropczyce	2. Ropczyce		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14.		Ropczyce
40.	1	Rzeszów	15. Rzeszów		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	Rzeszów
		Krosno	2. Krosno		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14.		Krosno
		Lisko	15. Lisko	4. Sanok	17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3.	Lisko
45.	1	Sanok				5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 23, 24, 25, 26, 28, 29.	Sanok
		Brzeżany	18. Podhajce		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Brzeżany
		Podhajce		3. Buczacz	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2.	Podhajce
	1	Buczacz		1 maja Brzeżany		4, 5, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30.	Buczacz
		Rohatyn	29 lutego Rohatyn 18 marca Bóbrka		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Rohatyn
		Bóbrka		3 Przemyślany	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2.	Bóbrka
55.	1	Przemyślany		25. Brzeżany		4, 5, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 23, 24.	Przemyślany
		Myślenice	2. Myślenice		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Myślenice
	1	Wadowice	18. Wadowice		19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5.	Wadowice
		Biała	2. Biała		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15.		Biała
56.	1	Żywiec	16. Żywiec	4. Wadowice	17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3.	Żywiec
		Dąbrowa	2. Dąbrowa		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12.		Dąbrowa
		Brzesko	13. Brzesko	2. Tarnów	14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1.	Brzesko
	1	Tarnów				3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25.	Tarnów
		Pilzno	2. Pilzno		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11.		Pilzno
57.	1	Jasło	12. Jasło 29. Tarnów		13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28.		Jasło

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu Marcu	Dnie podróży w miesiącu Kwietniu	Dnie czynności w miesiącu Marcu	Dnie czynności w miesiącu Kwietniu	Miejsce poboru
		Tłumacz	29 lutego Tłumacz 18 marca Horodenka		1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17.		Tłumacz
	1	Horodenka		3. Stanisławów	19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28. 29, 31.	1, 2.	Horodenka
		Stanisławów	15. Bohorodczany		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14.		Stanisławów
		Bohorodczany	27. Nadwórna		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26.		Bohorodczany
58.	1	Nadwórna		9. Stanisławów	28, 29, 31.	1, 2. 3. 4, 5, 7, 8.	Nadwórna
		Sambor	15. Staremiasto		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14.		Sambor
	1	Staremiasto	27. Sambor		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26.		Staremiasto
		Drohobycz	2. Drohobycz		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19.		Drohobycz
77.	1	Turka	20. Turka	3. Sambor	21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2.	Turka
		Brody	29 lutego Brody 25 marca Kamionka S.		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21. 22, 24.		Brody
	1	Kamionka str.		11. Złoczów	26, 27, 28, 29, 31.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.	Kamionka str.
80.	1	Złoczów			15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26. 27, 28. 29 31.	1, 2, 3, 4, 5. 7, 8	Złoczów
		Gródek	14. Rudki		1, 3, 4, 5. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13.		Gródek
	1	Rudki	28. Gródek		15. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27.		Rudki
		Mościska	29 lutego Mościska 15 marca Rawa		1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14		Mościska
		Rawa		3. Jaworów	17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 31.	1, 2	Rawa
89.	1	Jaworów		29. Gródek		4, 5, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 23, 24. 25, 26, 28.	Jaworów
		Łańcut	2. Łańcut		3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28.		Łańcut
	1	Nisko	29. Nisko	11. Jarosław	31.	1. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.	Nisko
		Cieszanów	2. Cieszanów		3, 4, 5, 6. 7, 8, 10, 11. 12, 13, 14, 15.		Cieszanow
90.	1	Jarosław	16. Jarosław		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27. 28. 29, 31	1, 2, 3, 4.	Jarosław
		Borszczów	29 lutego Borszczów 19 marca Zaleszczyki		1. 3, 4, 5, 6, 7, 8. 10, 11, 12, 13, 14. 15, 17, 18.		Borszczów
	1	Zaleszczyki			20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29. 31.	1.	Zaleszczyki
		Czortków	13. Husiatyn		1. 3. 4, 5. 6, 7, 8, 10, 11. 12.		Czortków
95.	1	Husiatyn	30. Czortków		14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24. 26, 27, 28. 29.		Husiatyn

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 8 lutego 1884.

Licytacye.

L 10349. (861 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia sumy 200 zł. wa. zpn. na rzecz Dawida Nusima Bauer odbędzie się dnia 28 lutego, 27 marca i 28 kwietnia 1884. o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. 114 i 12/24 części realności wyk. hip. 374 gminy Koniuszki objętych dłużnej masy spadkowej śp. Michała Dudy własnych.

Cena wywołania, poniżej której realności te na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie zostaną 903 zł., wadyum 90 zł 30 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej. Dla wierzycieli którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 2 grudnia 1883 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora ad actum w osobie p. Hilarego Sawczyńskiego z Rohatyna.

Rohatyn, dnia 31 grudnia 1883.

L. 18138. (252 2 3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegow. w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Chaima Reischera przeciw Ludwice z Palijczuków Rossowan pto. 26 zł. 20 ct. aw. odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczna licytacya realności pod lk. 244 w Siemakowcach położonej wedle wyk. hip. 353 dłużniczki własnej w trzech terminach 28go lutego, 31 marca i 2 maja 1884 o godzinie 10 rano pod następującemi warunkami:

1. Cena szacunkowa wynosi 180 zł.
2. Wadyum 18 zł. aw.

Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w tutejszej registraturze przejrzeć.

O tem się strony i kuratora niewiadomych wierzycieli adw. dr. Dębickiego i przez edykta uwiadamia.

Kołomvja, 6 gruduia 1883.

L. 14796. (309 2—3)

C! k, sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej sumy 9670 złr. 95 ct. z pn. na rzecz c. k. upzzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 29 lutego, 28 marca i 25 kwietnia 1884 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 23 i 25 w Tarnopolu położonych wedle Dom. 2 pag. 65 nr. 7 haer. dłuznika Jakóba Wolfa Zinkes własnych. Cena wywołania poniżej której realności te sprzedane nie będą 40.000 złr. wadynm 4000 zł. wa.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego. C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 18 grudnia 1883,

L. 10833. (578 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościań. we Lwowie w kwocie 281 zł. 27 ct. wa. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 29 lutego i 28 marca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 208 w Kuryłowce, spadkobierców Filipa Sochy i Anny Socha własnej. Cena wywołania 550 złr., wadyum 55 zł. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze, ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 27go maja 1884. Kuratorem wierzycieli jest p. Maryan Wodziński w Leżajsku.

Leżajsk, 20 grudnia 1883.

L. 10835. (579 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 84 złr 24 ct. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 29 lutego, 28 marca i 29 kwietnia 1884, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna licytacya realności l. 249 w Sarzynie, Franciszka Siedleckiego własnej. Cena wywołania 700 złr. Wadyum 70 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze, ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 27 maja 1884. Kuratorem wierzycieli jest c. k. notaryusz p. Prochaska.

Leżajsk, 20 grudnia 1883.

L. 18068. (632 2—3)

Na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 891 złr. 69 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w 3 terminach t. j. dnia 28 lutego, 27 marca 1 maja 1884, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 11 i 19 w Stryju, Pawła Maślanki własnej.

Cena wywołania 2000 złr. Zakład 200 złr. w. a. Inne warunki licytacyjne można przejrzeć w ts. registraturze.

Stryj, dnia 30 grudnia 1883.

L. 8013. (569 2—3)

W dniach 28 lutego 1884, 27 marca 1884 i 1 maja 1884 odbęozie się sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. $69^3/_4$ w Dolinie położonej, dłużników Fedka i Teresyi Antonowiczów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie resztującej kwoty 40 złr. 14 ct. w. a. z pn. o godzinie 11tej przed południem z tem, że realność ta za cenę szacunkowa lub wyżej tejże, zaś na trzecim także niżej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 1550 złr. Wadyum wynosi 10 prc. Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, 27 grudnia 1883.

L. 93. (1123 2—3)

Dnia 28 lutego, 27 marca, 1go maja 1884, o godzinie 10 rano odbędzie się w sadzie tutejszym egzekucyjna publiczna sprzedaż parceli lasowej Nr. 2684 w Bitkowie położonej, Fedora Maksymiuka i Petra Pawluka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, celem zaspokojenia kwoty 49 złr. 47 ct. w. a. z pn. na rzecz państwa Sołotwiny.

Cena szacunkowa 480 złr. w. a. Wadyum 48 złr. w. a. Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 30 marca 1883.

L. 3793. (614 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Podbużu jako władza spadek po Eleonorze Sieromskiej przeprowadzająca zawiadamia, że celem zaspokojenia legatów przez zmarłą poczynionych realność spadkowa w Kropiwniku starym pod lk. 162 położona przedmiotem ksiąg gruntowych niebędąca dnia 28 lutego 1884 o godzinie 10 rano w drodze publicznej licytacyi tylko za cenę wywołania 3.500 złr. lub wyżej takowej zostanie sprzedaną.

Wadyum wynosi 350 zł.

Akta spadkowe i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Podbuż. dnia ?1 grudnia 1883.

L. 9210. (1071 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. włośc. w kwocie 47 zł. 96 ct. wa. z pn. odbędzie się w trzech terminach a to: 3 marca, 7 kwietnia i 5 maja 1884 każdym razem o 10tej godzinie przed południem publiczny przymusowy przetarg realności pod l. 696 w Nadwórnie położonej dłużniczki Anny Harat własnej. Cenę wywołania stancwi kwota 100 zł. wa., wadyum wynosi 10 zł. wa.

Bliższe warunki mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Nadworna, 29 listopada 1883.

L. 1013. (1124 2—3)

W dniach 28 lutego 1884, 27 marca 1884 i 1 maja 1884 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 141 subrep. 184 w Sołotwinie położonej, dłużnika Nykoły Sługockiego własnej, w tutejszym c. k. sadzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokenie sumy 150 złr. a. w., kadym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena wywołania 300 złr. w. a., wadyum 30 złr. w. a. Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Z k. sądu powiatowego.

Sołotwina, 30 marca 1883.

Księgi gruntowe.

L. 21741. (797 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych, dla następujących gmin katastralnych:

Młodów, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Pętna, Męcina Mała, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Czyrna, Biała niżnia, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Sławkowice, Wola Podłażańska i Sygneczów, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Dziewin, Bieńkowice i Świniarów, w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Czułów, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Wiśnicz Miasto i Wiśnicz stary, w okręgu sądu powiatowego Wiśniczu;

Przyborów, Doły, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Barwałd dolny, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Wadowicach;

Ponikiew z miejscowościami Kozieniec, Kaczyna i Hobot, w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie;

Tarnawka, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Radomyśl, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Rogoźnica z miejscowością Wola Cicha, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie położonych, według ust. kraj. z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane, za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 1 lutego 1884, uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione, lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych,

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała

b) wszystkich, którzy by już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały — aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 1 marca 1885, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu, jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywrócony; — a od obowiązku zgłoszenia, się na tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej. Kraków, 20 grudnia 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 901. (996)

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie, za porozumieniem się z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, na podstawie §. 24. ustawy z 18 1878 n. 30 dz. u. p. zamianował na rok 1884, następujących znawców używać się mających, w całym okręgu krakowskiego c. k. sądu krajowego wyższego do ocenienia wynadgrodzeń, przy wywłaszczeniach, z powodu zakładania lub ruchu koleji żelaznych, a mianowicie jak znawców, z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Jana Serwatowskiego pełnomocnika dóbr w Radłowie (powiat brzeski).

2. Henryka Lewickiego właściciela dóbr w Borkach (powiat niski).

3. Leopolda Dietla właściciela dóbr w Rzuchowej, (powiat tarnowski)

4. Stanisława Przyłęckiego właściciela dóbr w Sieklowce dolnej, (powiat jasielski).

5. Wincentego Sroczyńskiego rządcę dóbr w Skołyszynie, (powiat Jasielski).

6. Józefa Baranowskiego właściciela dóbr w Trzebini, (powiat chrzanowski)

7. Przecława Sławińskiego właściciela dóbr w Kleczy górnej, (powiat wadowicki).

8. Aleksandra Gostkowskiego. właściciela dóbr w Tomicach, (powiat wadowicki)

9. Edwarda Paszkowskiego, właściciela dóbr w Borku, (powiat krośnieński).

10. Piotra Lipińskiego właściciela dóbr w Mszanee, (powiat gorlicki).

11. Bolesława Niedzielskiego dzierzawcę dóbr w Ptaszkówce, (powiat gorlicki).

12. Mieczysława Rogalińskiego właściciela dóbr w Wólce grądzkiej, (powiat dąbrowski).

13. Leonarda Wiśniewskiego właściciela dóbr w Bagienicy (powiat dąbrowski).

14. Juliana Studnickiego dzierzawcę dóbr z Bobrowy, (powiat ropczycki).

15. Józefa Matuzińskiego właściciela dóbr w Mordarce, (powiat limanowski).

16. Zygmunta Pruszyńskiego właściciela dóbr w Skrzydlny, (powiat Limanowski).

17. Felicyana Madejskiego emeryt. rządcę dóbr. ordynacyi łańcuckiej w Łańcucie.

18. Piotra Garbaczyńskiego właściciela dóbr w Mokrzcu, (powiat pilzneński).

19. Walerego Brzozowskiego właściciela dóbr w Łękach górnych, (powiat pilzneński).

20. Władysława Struszkiewicza właściciela dóbr w Niewiarowie, powiat bocheński).

21. Hilarego Podoskiego właściciela dóbr w Ptaszkowy, (powiat grybowski).

22. Eustachego Reklewskiego właściciela dóbr w Kruzlowy wyżnej, (powiat grybowski).

Z zawodu leśnictwa.

1. Ferdynanda Bockenheima egzaminowanego leśniczego w Gwoździcu. (powiat brzeski).

2. Antoniego Tobiaszka nadleśniczego w Kopkach, (powiat niski).

3. Franciszka Pauera egzaminowanego leśniczego, i zaprzysięgłego inżyniera lasowego w Wierzchosławicach. (powiat tarnowski.

4. Ryszarda Brüera nadleśniczego w Makowie, (powiat myślenicki).

5. Jana Błachowskiego egzaminowanego nadleśniczego w Bratkowicach. (powiat rzeszowski).

6. Roberta Oppitza nadleśniczego w Jaworzniu, (powiat chrzanowski).

7. Franciszka Reicharda, dyrektora lasów ordynacyi łańcuckiej w Dąbrówkach, (powiat łańcucki).

8. Wilhelma Helpera nadleśniczego w Jodłówce, (powiat boheński).

9. Stanisława Bossowskiego nadleśniczego w Stryszawie, (powiat żywiecki.

Z zawodu budownictwa i inżynieryi.

1. Stanisława Chrząszczewskiego inżyniera wydziału krajowego w Słotwinie, (powiat brzeski).

2. Kazimierza Krzyżanowskiego koncesyonowanego inżyniera cywilnego w Tarnowie.

3. Jakuba Holzera budowniczego w Rzeszowie.

4. Karola Richtera prywatnego budowniczego i technika w Rzeszowie.

5. Wacława Łepiczka prywatnego inżyniera w Białej.

6. Walerego Kołodziejskiego inżyniera w Krakowie. Z zawodu fabrykantów.

1. Karola Kalvasa, inspektora technicz nego browaru w Okocimie.

2. Emanuela Rosta właściela zakładów fabrycznych w Białej.

3. Edmunda Szmeję właściciela zakładu fabrycznego w Białej.

4. Hermana Turnaua właściciela dóbr i znawcę fabrycznego w Urzejowicach, (powiat Łańcuki)

Z zawodu górnictwa.

1. Juliana Seińskiego znawcę górniczego w Tyczynie, (powiat rzeszowski).

2. Zenona Suczyckiego dyrektora kopalni w Ropiance, (powiat krośniński).

3. Emila Reissiga dyrektora hut ar cyks. w Węgierskiej górce.

4. Stanisława Mroweca c. k. radcę górniczego w Swoszowicach.

Kraków, 30 stycznia 1884

L. 10360. (74 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Noego Ehrenberg Jente z Ehrenbergów Zausmer, Feiwla Feigę i Seldę Helpernow i Herscha i Mendla Ehrenbergów, że Samuel Blumen, wniósł 7 sierpnia 1883 l. 10360, prośbę o zaintabulowanie za właściciela połowy z 14/15 części realności pod l. 177, w Przemyślu położonej, i że zapadła na tę prośbę przychylna uchwała z dnia dzisiejszego doręczona została, ustanowionemu dla nich w osobie adwokrta dr. Mendrochowicza w Przemyślu, kuratora ad actum.

Pazemyśl, 16 sierpnia 1883.

L. 7057 (1082 2—3)

Z fundacyi Herscha Barracha jest do rozdania kwota 235 złr. w. a. dla ubogiego dziewczęcia, wyznania mojżeszowego o nienagannych obyczajach. Pierwszeństwo mają ubogie krewne fundatora lub ubogie dziewczęta urodzone w Galicyi.

Ubiegające się, winne wykazać się prócz metryki urodzenia także świadectwem ubóstwa i przynależności. a w razie domagania się powyższego wsparcia z tytułu pokrewieństwa z fundatorem winne będą wykazać rodowodem, popartym oryginalnemi metrykami urodzenia i ślubu lub odnośnymi wypisami legalizowanymi z ksiąg metrykalnych, iż w linii wstępnej pochodzą od fundatora Herscha Barracha a względnie tegoż ojca Chaima Barracha.

W razie niemożności wykazania się pomienionym wywodem z powodów nieprzewinionych, zastąpić go można odpowiedniem potwierdzeniem właściwej politycznej władzy powiatowej, wywód zaś pokrewieństwa zastąpi w takim razie inne wiarogodne świadectwo właściwego, publicznego funkcyonaryusza.

Odnośne podania wnieść należy najdalej do 10 marca 1884 do c. k. n. a. Namiestnictwa w Wiedniu.

Wiedeń, dnia 18 stycznia 1884.

Z niższo-austr. c. k. Namiestnictwa.

Aus der Hersch Barrach'schen Stiftung ist ein Betrag von 235 fl. ö. W. an ein armes, gesittetes Mädchen, israelitischer Religion und zwar vorzugsweise an eine arme Verwandte des Stifters oder an ein aus Galizien gebürtiges Mädchen zu vergeben.

Die Bewerberinnen haben ihre Gesuche mit einem legalen Armuts- und Sittenzeignisse, dann mit dem Geburtsscheine zu belegen und im Falle die Betheilung aus dem Titel der Verwandschaft mit dem Stifter angesprochen wird, dieselbe in aufsteigender Linie bis zu dem Stifter, oder dessen Vater Chaim Barrach durch Vorlage eines mit den Original- Geburts- und Trauungsscheinen, oder den gehörig legalisirten Metrikenauszügen belegten Stammbaumes nachzuweisen.

Sollte ein außer Verschulden der Partei gelegener Umstand diesen Nachweis unmöglich machen, so ist derselbe durch die Bestättigung der competenten politischen Bezirksbehörde nachzuweisen und die Verwandschaft in diesem Falle durch andere glaubenswürdige und von hiezu berufenen öffentlichen Organen ausgefertigte Zeugnisse darzuthun.

Die Gesuche sind bis 10. März 1884 bei der k. k. nö. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Wien, am 18. Jänner 1884.

Von der k. nö. Statthalterei.

L. 9041. (1037 3—3)

Odnośnie do edyktu z dnia 5 lipca r.z. l. 41821. podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu, z d 29 z. m. l. 3183, zarządzona została reambulacya zmienionej trasy kolei transwersalnej na przestrzeni Żywiec, Nowy Sącz od klm. 54,3 do 55.4 i że wyłożone będą z tego powodu wykazy gruntów pod tę przestrzeń zająć się mających, z dotyczącym planem w urzędzie gminnym, a względnie u przełożonego obszaru dworskiego, w Bystrej powiatu Myślenickiego, przez 14 dni do publicznego przejrzenia. Termin komisyi wyznaczony został na dzień 17 marca r. b.

Zarzuty, przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu, wniesione być mogą w przeciągu dni 1, w Myślenickiem c. k. starostwie, lub też przy komisyi na miejscu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 11 lutego 1884.

L. 15453. (625 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie w sprawie Kazimierza Klamuta, przeciw c. k. uprz. towarzystwu akcyjnemu dla fabrykacyi cukru w Tłumaczu dla nieznajomego z miejsca pobytu Kazimierza Klamuta p. adw. dr. Szydłowskiego z zastępstwem p. adw. dr. Katzenellenbogena za kuratora ustanawia, o czem się Kazimierza Klamuta niniejszem wezwaniem zawiadamia, aby ustanowionemu kuratorowi informacye co do dalszego prowadzenia tego sporu podał, lub też innego rzecznika sobie obrał, i o tem sądowi doniósł, ile inaczej z tąd wyniknąć mogące złe skutki sobie samemu przypisać musiałby.

C. k. sąd obwodowy.

Stanisławów, 22 grudnia 1883.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

(1109)

W poniedziałek dnia 10 marca 1884 odbędzie się w **Kamionce strumiłowej** o godzinie 2 po południu w własnej sali w myśl §. 40 statutu

Zwyczajne Ogólne zgromadzenie

członków

Towarzystwa kredytowego w Kamionce strumił.

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1883
2. Przedłożenie bilansu i zamknięcie rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1883.
3. Sprawozdanie Rady zawiadowczej z wnioskiem
   a) o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1883 i rozdziału zysków za rok 1883.
   b) opotwierdzenie zasuspendowania kontrolora i zarządzenie wyborów nowego kontrolora.
   c) o ustąpieniu jednego członka Rady zawiadowczej.
4. Wybory uzupełniające do Rady zawiadowczej.
5. Wnioski członków.

Zamknięcie rachunków i bilans złożone są w kancelaryi Dyrekcyi Towarzystwa do przejrzenia w myśl § 76 statutu.

Wstęp na salę wolny tylko dla członków Stowarzyszenia za okazaniem książeczek udziałowych.

Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego w Kamionce strumiłowej, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Kamionka strumiłowa, dnia 16 lutego 1884.

Hersch Leib Katz sekretarz. *Dawid Neubauer* Zastępca prezesa.

Ogłoszenie.

Ponieważ ogólne zgromadzenie członków

Towarzystwa przemysłowego we Lwowie,

„stowarzyszenia zarejestrow. z nieograniczoną poręką," zwołane na dzień 20 lutego 1884 r., z powodu braku kompletu do skutku nie przyszło, przeto Rada Zawiadowcza zwołuje na dzień **5 marca 1884** r. o godzinie 5 po południu w biurze Towarzystwa **ponowne** ogólne Zgromadzenie, w myśl art. 39 statutów, z tem zastrzeżeniem, że jakakolwiek będzie ilość obecnych członków, uchwały będą prawomocne.

Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie dyrekcyi.
2) Sprawozdanie Rady Zawiadowczej z obrotu funduszów.
3) Sprawozdanie komisyi kontrolującej.
4) Wniosek o wysłanie do Wiednia deputacyi, w sprawie uregulowania podatków.
5) Wniosek o rozwiązaniu Towarzystwa.
6) Wybór likwidatorów

Lwów, dnia 20go lutego 1884.

Rada Zawiadowcza.

Bolesław Weryha Darowski. sekretarz. *Dr. Wiktor Zbyszewski* prezes.

(1158)

(1165)

L 173.

BILANS

Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie

Stowarzyszenia zarej. z ogranicz. poręką

za rok 1883.

a. Rachunek strat i zysków

Winien *(przychód.)*

przeniesienie z roku 1882 21 zł. 40 ct. pobrane odsetki 9172 zł. 03 ct. należące się odsetki 734 zł. 53 ct. Razem 9927 zł. 96 ct. po odtrąceniu jednak naprzód pobieranych odsetek za 1884, r. 735 zł. 33 ct. zostaje 9192 zł. 63 ct pobrane zwłoki 212 zł. 84 ct. pobrane prowizyi 19 zł. 52 ct za druków 16 zł. 81 ct. należytości bez pośrednie 14 zł. 41 ct. Razem 9456 zł. 21 ct.

Ma *(rozchód).*

wypłacone od setki 3228 zł. 46 ct. odsetki od kapitałów na rachunek bieżący ulokowanych 377 zł. 76 ct. razem 3606 zł. 12 ct. po odtrąceniu zapłaconych odsetków za 1884 r. 239 zł. 41 ct zostaje 3366 zł. 71 ct. koszta administracyi 3361 zł. 76 ct. po odtrąceniu zapasu drukow 140 zł. i nadpłaconego czynszu za 1884 r. 9 zł. 4 ct. Razem 149 zł. 04 ct. zostaje 3212 zł. 72 ct. 10 prc. kosztów założenia i mobiliów 80 zł. 43 ct. strat druków i naprzód zapłaconego czynszu za 1883 r 29 zł. 60 ct. czysty zysk, 2766 zł. 75 ct Razem 9456 zł. 21 ct.

b. Bilans.

Stan czynny.

Gotówka 1465 zł. 27 ct. pożyczki na skrypta 26251 zł. 49 ct. na weksle i zaliczki 60994 zł. 71 ct. odsetki za 1884 r. aprzód wypłacone 239 zł. 41 ct. od setki zaległe za 1883 r 734 zł. 53 ct. koszta założenia i mobiliów. po odtrąaeniu 10 pr. 723 zł. 93 ct. wartość zapasu druków 140 zł. czynsz nadpłacony za 1884 r. 9 zł. 4 ct. zaliczki procesowe 351 zł. 45 ct. Razem 90909 zł. 83 ct.

Stan bierny.

Udziały członków 26431 zł. 76 ct. wkładki na rachunek bieżący 26582 zł. 78 ct. Reeskont 32777 zł. 26 ct. odsetki od kapitałów na rachunek bieżący ulokowanych 377 zł. 66 ct. odsetki na rok 1883. naprzód pobrane 735 zł. 33 ct fundusz rezerwowy 1238 zł. 29 ct. czysty zysk 1883 r. 2766 zł 75 ct. razem 90909 zł. 83 ct.

Ogólny ruch kasowy za 1883 r. 907292 zł. 60 ct. z dniem 31 grudnia 1883, stan stałych członków 506.

Towarzystwo Eskontowe i Zaliczkowe we Lwowie

Stowarzyszenie zarej. z ogranicz. poręką.

We Lwowie dnia 14 lutego 1884.

R. Kroch dyrektor. *J. Lewin* dyrektor.

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **2. Jänner 1884** stattgehabten **vierunddreissigsten Ziehung** der 5%igen **Staats-Domänen Pfandbriefe** wurden nachfolgende Nummern gezogen:

Nr. 11901 bis 12000 Nr. 53501 bis 53600 Nr. 205201 bis 205300 Nr. 284901 bis 285000 Nr. 361601 bis 361700 Nr. 438201 bis 438300 Nr. 20601 bis 20700 Nr. 76001 bis 76100 Nr. 208601 bis 208700 Nr. 285301 bis 285400 Nr 376301 bis 376400 Nr. 444501 bis 444600 Nr 24101 bis 24200 Nr. 88801 bis 88900 Nr. 211601 bis 211700 Nr. 311001 bis 311100 Nr 376901 bis 377000 Nr. 455401 bis 455500 Nr. 25001 bis 25100 Nr 10 101 bis 10200 Nr. 216301 bis 216400 Nr. 313301 bis 313400 Nr. 384601 bis 384700 Nr. 460701 bis 460800 Nr. 29801 bis 29900 Nr. 114701 bis 114800 Nr. 221601 bis 221700 Nr. 313801 bis 313900 Nr. 385501 bis 385600 Nr. 472101 bis 472200 Nr. 34401 bis 34500 Nr. 137401 bis 137500 Nr. 225401 bis 225500 Nr. 317301 bis 317400 Nr. 415801 bis 415900 Nr. 480501 bis 480600 Nr. 39101 bis 39200 Nr. 149301 bis 149400 Nr. 247501 bis 247600 Nr. 332001 bis 332100 Nr. 430801 bis 430900 Nr. 483001 bis 483100 Nr. 47501 bis 47600 Nr. 153401 bis 153500 Nr. 282401 bis 282500 Nr. 336501 bis 336600 Nr. 431001 bis 431100 Nr. 489301 bis 489400 Nr. 50701 bis 50800 Nr. 181401 bis 181500 Nr. 283801 bis 283900 Nr. 336601 bis 336700.

Die Rückcahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1. März 1884** an bei den **Cassen der Anstalt** in **Wien** und **Paris.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. März 1884 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Verzeichniss derjenigen Serien verloster Staats-Domänen-Pfandbriefe, von welchen noch Pfandbriefe ausständig sind

(am 31. December 1883).

14010—100 **15**601—700 **16**001—100 **19**101—200 **21**901—**22**000 **26**701—800 **38**301—400 **41**201—300 601—700 801—900 **48**401 500 901—**49**000 **52**901—**53**000 201—300 **59**301—400 **60**501—600 **64**801—900 **65**201—300 **80**301—400 **81**901—**82**000 **83**301—400 **90**901—**91**000 **94**301—400 **97**501—600 **99**901—**100**000 **106**101—200 **108**401—500 **116**801—900 **131**001—100 **138**301—400 **145**301—400 **148**201—300 701—800 **154**401—500 **156**301—400 701—800 **164**301—400 **166**201—300 **168**001—100 **171**201—300 **172**001—100 **173**301—400 **177**401—500 **181**901—**182**000 401—500 **188**401—500 **194**101—200 **195**901—**196**000 **201**701—800 **209**201—300 801—900 **213**201—300 **217**401—500 **226**601—700 **230**201—300 401—500 **235**101—200 **237**901—**238**000 101—200 **240**301—400 **251**801—900 **252**201—300 **255**501—600 **257**101—200 601—700 **259**001—100 401—500 801—900 **261**801—900 **267**401—500 **269**101—200 901—**270**000 **273**201—300 **274**301—400 801—900 **275**201—300 301—400 **276**901—**277**000 501—600 **279**001—100 **282**901—**283**000 **285**101—200 **296**701—800 **300**501—600 **309**201—400 **314**001—100 801—900 **318**601—700 **320**901—**321**000 **322**001—100 **323**401—500 **325**401—500 **326**101—200 **337**701—800 **342**001—100 **348**701—800 **352**701—800 **354**201—300 **355**001—100 **356**401—500 **359**301—400 601—700 **362**701—800 **363**701—800 **371**701—800 **380**001—100 **381**801—900 **383**101—200 **386**401—500 **387**601—700 **389**901—**390**000 **392**301—400 **393**701—800 **401**001—100 401—500 **404**101—200 **408**601—700 **411**701—800 **414**601—700 701—800 **417**601—700 **420**401—500 **424**801—900 901—**425**000 **426**601—700 **429**101—200 **432**001—100 **433**501—600 **435**701—800 **437**701—800 **446**001—100 **449**101—200 401—500 **458**801—900 **460**301—400 **461**101—200 **463**101—200 901—**464**000 701—800 **469**201—300 601—700 **470**401—500 **472**601—700 **473**301—400 **476**701—800 **480**001—100 **491**401—500.

Bei der am **2. Jänner 1884** stattgehabten zweiten **Ziehung der 4%- und 4½%igen 50-jährigen Bank-Valuta-Pfandbriefe der k. k. priv.** allgemeinen österreichischen **Boden-Credit-Anstalt** wurden nachfolgende Stücke gezogen:

4%ige Pfandbriefe:	á fl.	100	Nr. 71, 417.
	á fl.	500	Nr. 27.
	á fl.	1000	Nr. 82, 84, 516, 678, 767.
4½%ige Pfandbriefe:	á fl.	100	Nr. 1293, 1295, 2610, 3852, 3952. 4361.
	á fl.	1000	Nr. 149. 245, 712, 764, 1668, 1970 2172. 2997. 3275. 3819, 4621, 5732, 6138, 8151. 8341. 8614, 9487, 9717. 12.117, 12.536.
	à fl.	10.000	Nr. 430, 1659.

(116)

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1. April 1884** an bei der **Hauptcassa in Wien.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. April 1884 auf: die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete, bei der früheren Verlosung gezogene 4%- und 4½%ige 50-jährige Bank-Valuta-Pfandbriefe sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden, und zwar:

4%ige Pfandbriefe: à fl. 100: Nr. 53, **à fl. 1000:** Nr. 461.

4½%ige Pfandbriefe: à fl. 100: Nr. 568, 2380, 4785, **à fl. 1000:** Nr. 4176. 7913, 7509, 10011, 11849, 11887.

L. 63. (917 2—3)

Ces król. uprzywil. Galicyjski Akcyjny Bank hipoteczny.

Szesnaste ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Akcyonaryuszów

c. k. uprz. Gal. Akcyjn. Banku Hipotecznego.

odbędzie się

we środę dnia 9 kwietnia 1884 o godzinie 10 przed południem

w gmachu Banku Hipotecznego we Lwowie.

Przedmioty rozpraw:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1883.
2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1883.
4. Wybór dwóch członków Rady Nadzorczej (§. 43. statutów).
5. Sprawozdanie o stanie funduszu pensyjnego.

P. T. Akcyonaryusze, którzy mają zamiar wziąć udział w tem Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl §. 93 st. t. złożyć akcye swoje **najdalej do dnia 12 marca b. r.** w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie, lub we filjach Zakładu w Czerniowcach, Krakowie i Tarnopolu, na które oprócz pokwitowania wydane im będą także karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na Walne Zgromadzenie.

P. T. Akcyonaryusze, którzy przysługujące im prawo do głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Zamknięcie rachunków i bilans złożone będą na ośm dni przed Walnem Zgromadzeniem w Sekretaryacie Rady Nodzorczej, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej P. T. Acyonaryuszom na żądanie wydane będą.

Lwów, dnia 9. lutego 1884.

Rada nadzorcza.

§. 63. W każdem Walnem Zgromadzeniu głos mają akcyonaryusze, którzy przynajmniej na 4 tygodnie przed zebraniem się zwyczajnego lub nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia, złożyli nadające im prawo głosowania akcye wraz z niezapadłemi jeszcze kuponami w kasie Towarzystwa, lub w innych miejscach, które Rada nadzorcza przy ogłoszeniu zwołania oznaczy. — Na złożone akcye wydawane będą kwity i karty legitymacyjne do wstępu na Zgromadzenie.

§. 65 Każdy Akcyonaryusz ma prawo do tylu głosów, ile razy po 10 akcyj złożył. — żaden jednak z Akcyonaryuszów. bez względu, czy w własnem imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje, i żaden pełnomocnik. czy jednego, czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§. 66. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać Akcyonaryusz tak osobiście jakoteż i przez umocowanie drugiego Akcyonaryusza, mającego prawo głosowania. Wyjatkowo mogą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jednego z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego. osoby moralne przez jednego ze swych przełożonych, chociażby ci nie byli Akcyonaryuszami.

(Przedruk nie będzie opłacony.)

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mieszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Rogóżki do wycierania nóg.

Rogóżki z morskiej trawy

1 sztuka po 1 złr. 20 ct. — 1 złr. 60 ct. 2 złr.

Słomianki.

1 sztuka po **25** ct., **35** ct., **50** ct.

Rogóżki kokosowe

1 sztuka po 60 ct., 80 ct., 1 złr., 1 złr. 20 ct., 1 złr. 50 ct. do 4 złr.

Rogóżki z gutaperchy po 3, 4, 5 złr. i wyżej.

Przez **najsłynniejszych lekarzy i profesorów we Lwowie, Wiedniu, Krakowie i Czerniowcach**, mianowicie przez WW. protomedyka Dr. **Biesiadeckiego,** profesora Dr. **Józefa Weigla,** prymayusza Dr. **Oskara Widmanna,** prymaryusa Dr. **E. Sawickiego**, prymaryusza Dr. **Ziembickiego,** dyrektora szpitalu w Wiedniu Dr. **Lorinsera**, radcy dworu profosora Dr. **Brauna,** profesora Dr. **Draschego**, profesora Dr. **Spaetha,** dyrektora profesora Dr. **E Korczyńskiego**, dyrektora profesora Dr. **L. Jakubowskiego**. radcy Dr. **Wolana**, radcy Dr. **Strzeleckiego**, Dr. **Stoekloewa**, Dr. **Załozieckiego** etc. etc. **najpochlebniejszemi świadectwami** zaszczycone i polecone

(6275 16 ?)

WINA LECZNICZE Karola Mikolascha

jako to Wino hiszpańskie chinowe, chinowo-żelaziste, rumbarbarowe, pepsynowe i peptonowe, oraz

Napoje dla rekonwalescentów i chorych

przez tych samych lekarzy jak najmocniej polecone:

Koniak, Malaga, Tokaj i Wino hiszpańskie dla rekonwalescentów

z piwnic **KAROLA MIKOLASCHA**

znajdują się w głównych składach:

we **Lwowie** w aptece „pod Gwiazdą" **Piotra Mikolascha,**
we **Wiedniu** u **Wilhelma Maagera**, Haumarkt 3,
w **Krakowie** w aptece Wgo **Fortunata G[illegible]alewskiego**,
w **Czerniowcach** w aptece **F. Krzy[illegible]wskiego.**

Mniejsze składy utrzymują wszystkie apteki **renomowane Austro-Węgier** i wiele materyalistów **w Wiedniu:** uwagę jednak zwracać należy na firmę: **Mikolasch,** po kilka razy tak na etykiecie flaszek. jako też na kapsli i w dodanej do każdej flaszki broszurce i na szklaneczce dołączonej, umieszczoną, osobliwie zaś wystrzegać się należy podrabianych win leczniczych i napojów dla chorych i rekonwalescentów.

Ceny: flaszka ¼ litrowa któregokol[illegible]iek Wina leczniczego 1 złr. 50 ct.; koni[illegible] 1 złr. 80 ct.. Malagi 1 złr. 20 ct., Tokaju 2 złr. 50 ct., Wina hiszpańskiego dla rekonwalescentów 1 złr.

Przy posyłkach liczy się **za opakowanie:** 2óch flaszek 25, 3ch 25, 4ch 30, 6ciu 40, 8miu 45, 10ciu 50, 12tu 60 ct. za skrzynkę wraz z stemplem poczt.

Karol Mikolasch właściciel apteki pod firmą:
PIOTR MIKOLASCH we Lwowie.

Podziękowanie.

Odkrywszy na dniu 15go lutego ogromną kradzież z mojego głównego magazynu, udałem się do c. k. Dyrekcyi Policyi, prosząc o poparcie energiczne, by wyratować z rąk zbrodniczych, co się da. Gotowość i szybkość z jaką mi podano rękę, nakazuje moją wdzięczność publicznie oświadczyć Wielmożnemu Panu c. k. Dyrektorowi i radcy rządu, za współczucie i osobisty rzut oka na bieżące sprawy; Wlm. Panu Karolowi Bleimowi, c. k. nadkomisarzowi, za szybkie dostarczenie i wyznaczenie młodego i energicznego urzędnika Pana Antoniego Zawałkiewicza i osobiste, ścisłe nadzorowanie sprawy, poparcie i udzielanie natychmiastowych rewizyi i otwartych ordr do skutecznych poszukiwań na prowincyi; Wielmożnemu Panu Antoniemu Zawałkiewiczowi, za niezmordowaną pracę bez uwzględnienia pory dnia, ani nocy, ani obiadu, ani kolacyi, biegał on, trzymając nić od kłębka w swoich rzeczywiście oględnych rękach, spokojem i wytrwałością doświadczonego i tęgiego człowieka, Panu Günzbergowi, ajentowi c. k. Policyi, który podpierając swoją niepospolita wiadomością stosunków miejscowych, całą czynnosć humorem i dowcipem, nie oddalając się na krok od przeznaczonych mu obowiązków.

Więc jeszcze raz dzięki tym wszystkim, którzy mnie nietylko fizycznie, ale i moralnie do częściowego powetowania szkody pomogli

Karol Bałłaban.
kupiec, ul. halicka l. 296.

Pszczelarzy dwóch umiejętnych, w młodym wieku, żonaty i kawaler, mogących wykazać się chlubnemi świadectwami, poszukuje miejsca w kraju. Łaskawe zgłoszenia pod literami **J. E. A. K. Jezierna,** poste restante. (1101)

Kawę

przesyłam za własną opłatą cła i franco za pobraniem należytości w 5 kilowych workach:

1.	SANTOS	zł. 6.80	w. a.
2.	MANILLA	zł. 7.30	„
3.	JAWA	zł. 7.70	„
4.	„ żółta	zł. 8.30	„
5.	„ złota	zł. 9.15	„
6.	CUBA	zł. 8.60	„
7.	CEYLON - PLANTACYA	zł. 9.10	„
8.	„ najwyborn.	zł. 9.50	„
9.	MOCCA arabska	zł. 9.80	„

Dostarczam w powyższych gatunkach najprzedniejsze, jak niemniej **Pomarańcze** z **Messyny** w koszykach zawierających po 25 do 30 sztuk po 2 zł. 10 ct. i cytryny w koszykach zawierających 35 do 40 sztuk po 1 zł. 90 ct. (619 9—15)

S. Ascoli w Tryeście.

W instytucie naukowym wojskowym

ul. Piekarska l. 21,

rozpoczyna się **nowy kurs** do egzaminów na **jednorocznych ochotników** i do wszystkich c. k. Zakładów wojskowych z dniem 1go **marca.** — Instytut utrzymuje także pensyonat.

W interesie własnym kandydatów leży, by się wcześnie zgłaszali. gdyż zgłaszającym się po rozpoczęciu kursu Instytut nie ręczy za dobry skutek egzaminu.

F. Koestlich, dyrektor Zakładu, przyjmuje od 5 do 7 po poł. (1104 3-15)

Pięć medali zasługi

za przewyborne perfumy i wody toaletowe.

Woda Lwowska odznacza się bardzo przyjemnym i długotrwałym zapachem. Woda Lwowska zyskała powszechną wziętość w kraju i za granicą. Flakon po 80 ct. i 1 zł. 50 ct.

Woda lewandowa ambrowa. Posiada bardzo przyjemny i silny zapach: służy do skrapiania sukien i chustek, daje bardzo przyjemne i wonne kadzidło. Cena flakonu 1.20. Pół flakonu 70 ct.

Woda lewandowa podwójna. Odszczególnia się nader przyjemnym orzeźwiającym zapachem i używa się z wodą do mycia, korzystnie wpływa na płeć i skurę, konserwując i chroniąc ją od wyrzutów, zmarszczek itd. Cały flakon 90 cnt. Pół flakonu 50 cnt.

Woda kolońska podwójna, która o wiele przewyższa swoją dobrocią zagraniczne flakony po cnt. 25, 40, 50, 80, złr. 1 i 1.50.

Ocet toaletowy. Odznacza się nader przyjemnym zapachem i jest powszechnie używanym do odświeżania ciała, skórze nadaje jędrność, czerstwość i chroni ją od wszelkich wpływów szkodliwych. Służy on również do odświeżania i odwietrzania powietrza w salonach. Cena 50 cnt. i 1 złr.

Perfumy Chypr. heliotrop, jaśmin, Jokey-Klub, hiacynt, lilia, perfuma krakowska, perfumy z kwiatów alpejskich, kwiatów polnych, kwiatów wschodnich; Ess bouquet Millefleurs, paczula, rezeda, róża mchowa. Oponaks, Ylang-Ylang, piżmo, perfuma litewska, fiołek, świtezianka, ambrozja, niezapominajka, pieszczotka, kwiat polski, konwalia, pierwiosnek, róża i t. d. flakoniki po cnt. 30 50, 75, złr. 1.50 i 2.

Saszetki (Sachet) z zapachem paczulowym, z kwiatów wschodnich, konwaliowym, kwiatów polskich, kwiatów alpejskich, fiołkowym, lewandowym, piżmowym, różanym, heliotropowym i t. d po cnt. 50, złr. 1 i 4 złr.

Wody toaletowe z zapachami: fiołek, heliotrop, Millefleurs, Ess Bouquet służą do nacierania ciała. Flakon 1 złr.

Jan Ihnatowicz

Fabryka we Lwowie, ulica Kopernika l. 3, Filia przy ul. Halickiej i w Krakowie Sukiennice l. 20.

(178 8-?)

SADŁOWSKI i MARKIEWICZ

we Lwowie, w Rynku l. 23.

polecają:

Szparagi inspektowe, świeże, po złr. 1.60 kilo.
Kalafiory włoskie po 70 do 80 ct. kilo.

Bażanty, Jarząbki, Kuropatwy, Kwiczoły

i różne najprzedniejsze konserwy w paczkach, jako to:

Grafie perigord extrafine, groszek francuski, szampiniony, fasolki, karnoczy, kardony, ananasy, sardynki i t. p.

Kawior astrahański i różnorodne sery.

(446 4 4)

Auflage 221,000

Die Gartenlaube

beginnt soeben mit frischen Kräften

einen neuen Jahrgang,

für welchen seitens der neuen Verleger

außerordentliche Anstrengungen gemacht wurden.

Der Eintritt ins Abonnement

ist deshalb jetzt besonders zu empfehlen.

Der ungewöhnlich billige Preis bleibt derselbe.

Auf 3fache Weise zu beziehen: entweder in Wochen-Nummern à M. 1.60. für das Quartal, oder in 14 Heften à 50 Pf., oder 26 Halbheften à 30 Pf.

Abonnements bei H. Altenberg, (vorm. Richter's Buchhandlung) in Lemberg.

Die nächsten Hefte dieses Jahrganges werden enthalten: „Memoiren Heinrich Heines" — nach dessen hinterlassenem Manuscript den neuesten Roman von E. Marlitt: Die Frau mit den Karfunkelsteinen.

(770 6—6)

BANK KRAJOWY

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

przyjmuje w biurach własnych i w Instytucyach wykonywujących zastępstwo Banku, a istniejących we wszystkich ważniejszych miastach w kraju gotówkę na

Asygnaty kasowe,

od których opłacać będzie:

3%	za kwoty płatne w 8	dni po wypowiedzeniu
3½%	za kwoty płatne w 14	dni po wypowiedzeniu
4%	za kwoty płatne w 30	dni po wypowiedzeniu

jakoteż w rachunku bieżącym, wystawiając potwierdzenie w formie

książeczek wkładkowych,

od których opłacać będzie 4% rocznie z zastrzeżeniem wypłat w książeczce uwidocznionych i z nadmienieniem, że wypłaty nie przekraczające kwoty 500 złr. uskuteczniają się za okazaniem i bez żadnego eskontu.

(988 4—6)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. [illegible] akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (6 [illegible])

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw[illegible]

Kraków